

Forslag

til

Lov om sikkerhed for gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel¹⁾

(Gassikkerhedsloven)

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Loven gælder for gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel.

Stk. 2. Loven gælder endvidere for gas, der indgår ved brug af gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel.

Stk. 3. Loven gælder ikke for gasinstallationer om bord på skibe og gasinstallationer til fremdrift af transportmidler eller opvarmning af køretøjer.

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) Gas: Brint, metan, propan, butan eller blandinger heraf, herunder flaskegas, naturgas, bionaturgas, biogas, bygas m.v., som er brændbar og i luftformig eller flydende tilstand, og som indgår ved brug af gasanlæg, eller som er beregnet til anvendelse i gasinstallationer.
- 2) Gasanlæg: Anlæg, der anvendes til produktion, forsyning, udvinding, opgradering, blanding eller påfyldning af gas. Til gasanlæg hører også stik- og distributionsledninger, dog ikke distributionsledninger til forsyning af naturgas eller bionaturgas.
- 3) Gasinstallation: Enhver form for installation, hvor der anvendes gas. Gasinstallationer regnes fra gasbeholderens tilslutning eller fra første indføring i en bygning og omfatter rørledninger frem til og med tilsluttet gasmateriel, herunder dettes ventilations- og aftrækssystemer.
- 4) Gasmateriel: Materiel af enhver art, der indgår i eller er beregnet til at indgå i gasanlæg eller gasinstallationer.
- 5) Gasdistributionsselskab: En virksomhed, der ejer eller vedligeholder gasforsyningssystemet, distribuerer gas til gasinstallationer, og som er godkendt af Sikkerhedsstyrelsen. Virksomheder, der fylder gastanke og fylder og distribuerer gasflasker i henhold til denne lov, betragtes også som gasdistributionsselskaber.

Kapitel 2

Sikkerhedskrav m.v.

§ 3. Gasanlæg og gasinstallationer skal udføres og drives på en sådan måde, at de ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, som er nødvendige for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/426 af 9. marts 2016 om apparater, der forbrænder gasformigt brændstof og om ophævelse af direktiv 2009/142/EF, EU-Tidende 2016, nr. L 81, side 99. Ifølge artikel 288 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er en forordning almen gyldig, bindende i alle enkeltheder og umiddelbart gældende i hver medlemsstat. Bestemmelserne i denne lov berører således ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

§ 4. Gasmateriel, der ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/426 om apparater, der forbrænder gasformigt brændstof og om ophævelse af direktiv 2009/142/EF, skal være fremstillet på en sådan måde, at det ved korrekt installation og vedligeholdelse og ved normal anvendelse i overensstemmelse med sit formål, ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom.

§ 5. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om

- 1) udførelse, drift og vedligehold af gasanlæg,
- 2) udførelse, drift og vedligehold af gasinstallationer,
- 3) gasmateriel, der ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/426 om apparater, der forbrænder gasformigt brændstof og om ophævelse af direktiv 2009/142/EF,
- 4) gasdistributionsselskaber og
- 5) gaskvalitet.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om dokumentation for udførelse, drift og vedligehold af gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel, jf. stk. 1, nr. 1-5.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om særlige uddannelsesmæssige kompetencekrav for udførelse af visse typer af arbejder på gasinstallationer og gasmateriel, jf. stk. 1, nr. 2 og 3.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte regler, der er nødvendige for anvendelsen her i landet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/426 om apparater, der forbrænder gasformigt brændstof og om ophævelse af direktiv 2009/14/EF.

§ 6. Sikkerhedsstyrelsen kan i særlige tilfælde dispensere fra krav i regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1-3. Sikkerhedsstyrelsen kan fastsætte vilkår for dispensationen.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan i særlige tilfælde, hvis forholdene gør det nødvendigt, stille særlige sikkerhedskrav, som afviger fra krav i regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1-3.

Kapitel 3

Almindelige pligter m.v.

§ 7. Den, der udfører eller driver gasanlæg og gasinstallationer, skal følge regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1, 2, 4 og 5. Er der i regler fastsat i medfør heraf henvist til standarder, anses sikkerhedskravet i § 3 for opfyldt, hvis de fastsatte regler og de standarder, som reglerne henviser til, er fulgt.

Stk. 2. Anvendes standarder som nævnt i stk. 1 ikke eller kun delvis, skal det dokumenteres, på hvilken måde sikkerhedskravet i § 3 er opfyldt. Dokumentationen skal foreligge på dansk eller engelsk.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation efter stk. 2.

§ 8. Den, der fremstiller gasmateriel, der ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/426 om apparater, der forbrænder gasformigt brændstof og om ophævelse af direktiv 2009/142/EF, skal følge regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3. Er der i regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3, henvist til standarder, anses sikkerhedskravet i § 4 for opfyldt, hvis de fastsatte regler og de standarder, som reglerne henviser til, er fulgt.

Stk. 2. Anvendes standarder som nævnt i stk. 1 ikke eller kun delvis, skal det dokumenteres, på hvilken måde sikkerhedskravet i § 4 er opfyldt. Dokumentationen skal foreligge på dansk eller engelsk.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation efter stk. 2.

§ 9. Ejeren eller brugeren af et gasanlæg er ansvarlig for, at anlægget overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1, og sikkerhedskravet i § 3.

Stk. 2. Ejeren eller brugeren af et gasanlæg er ansvarlig for, at anlægget drives og vedligeholdes forsvarligt i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1. Ejeren eller brugeren af et gasanlæg skal endvidere lade fejl og mangler afhjælpe snarest muligt samt hurtigst muligt træffe foranstaltninger for at hindre, at fejl og mangler kan foranledige fare, jf. § 3.

Stk. 3. Ejeren eller brugeren af et gasanlæg skal udvise påpasselighed med hensyn til at afværge, at anlægget udsættes for overlast.

§ 10. Ejeren eller brugeren af en gasinstallation er ansvarlig for, at installationen overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 2, og sikkerhedskravet i § 3.

Stk. 2. Ejeren eller brugeren af en gasinstallation er ansvarlig for, at installationen drives og vedligeholdes forsvarligt i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 2. Ejeren eller brugeren af en gasinstallation skal endvidere lade fejl og mangler afhjælpe snarest muligt samt hurtigst muligt træffe foranstaltninger for at hindre, at fejl og mangler kan foranledige fare, jf. § 3.

Stk. 3. Ejeren eller brugeren af en gasinstallation skal udvise påpasselighed med hensyn til at afværge, at installationen udsættes for overlast.

Stk. 4. Ejeren eller brugeren af en fast gasinstallation skal straks underrette gasdistributionsselskabet ved konstatering af gaslugt.

§ 11. Den, der driver et gasanlæg til distribution af gas, må ikke som betingelse for levering af gas til forbrugerne stille strengere sikkerhedskrav end dem, der følger af regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1.

Kapitel 4

Kontrol

§ 12. Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol med, at denne lov og regler fastsat i medfør heraf overholdes.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen og gasdistributionsselskaber, jf. § 24, kan kræve at få meddelt alle oplysninger, der er nødvendige for udførelse af kontrollen.

§ 13. Sikkerhedsstyrelsen kan i kontroløjemed foretage registersamkøring af oplysninger fra egne registre og offentligt tilgængelige oplysninger, der er indhentet hos andre offentlige myndigheder.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan i det omfang, det er af væsentlig betydning for kontrollen efter § 12, stk. 1, indhente ikke offentligt tilgængelige oplysninger fra offentlige myndigheder med henblik på registersamkøring i kontroløjemed.

§ 14. Sikkerhedsstyrelsen og gasdistributionsselskaber, jf. § 24, har til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter for at føre en effektiv kontrol efter denne lov.

Stk. 2. Politiet yder om fornødent Sikkerhedsstyrelsen og gasdistributionsselskaber bistand til gennemførelse af kontrol efter stk. 1.

§ 15. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af et gasanlæg

- 1) at der foretages eftersyn af hele eller dele af anlægget af en relevant gasfaglig virksomhed,
- 2) at der foretages ændring af anlægget, hvis der ved anvendelsen er en sikkerhedsmæssig risiko, og

3) at der udbedres fejl og mangler ved anlægget.

Stk. 2. Omkostninger forbundet med efterkommelse af påbud efter stk. 1 er for ejers eller brugers egen regning.

§ 16. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af en gasinstallation

- 1) at der foretages eftersyn af hele eller dele af installationen af en virksomhed med virksomhedsgodkendelse på gasområdet eller en autoriseret vvs-installatørvirksomhed,
- 2) at der foretages ændring af installationen, hvis der ved anvendelsen er en sikkerhedsmæssig risiko, og
- 3) at der udbedres fejl og mangler ved installationen.

Stk. 2. Omkostninger forbundet med efterkommelse af påbud efter stk. 1 er for ejers eller brugers egen regning.

§ 17. Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde brug af gasanlæg og gasinstallationer, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1 og 2, eller sikkerhedskravet i § 3, eller hvis den videre brug er sikkerhedsmæssigt uforsvarlig.

Stk. 2. Overtrædes et forbud efter stk. 1, kan Sikkerhedsstyrelsen lade gasforsyningen til det pågældende anlæg eller den pågældende installation afbryde. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at anlægget nedlukkes, eller at gasdistributionsselskabet foretager afbrydelse af gasforsyningen, hvis forbud efter stk. 1 overtrædes.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostninger til afbrydelse af gasforsyningen refunderet af den, der har fået meddelt forbud efter stk. 1.

§ 18. Sikkerhedsstyrelsen kan uden betaling udtage gasmateriel til brug for kontrollen efter § 12, stk. 1.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan foretage eller få foretaget en teknisk undersøgelse af gasmateriel udtaget i medfør af stk. 1. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostninger ved eksterne tekniske undersøgelser refunderet af den, som i forbindelse med undersøgelsen

- 1) får meddelt et påbud eller et forbud efter § 19 og § 20, stk. 1 og 2, eller
- 2) bliver pålagt en foranstaltning efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/426 om apparater, der forbrænder gasformigt brændstof og om ophævelse af direktiv 2009/142/EF.

§ 19. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at der foretages afhjælpning af fejl og mangler ved gasmateriel, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3, eller sikkerhedskravet i § 4.

§ 20. Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde salg, udlevering, installation eller brug af gasmateriel, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3, eller sikkerhedskravet i § 4.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at gasmateriel, der er omfattet af forbud efter stk. 1, trækkes tilbage fra markedet, tilbagekaldes fra brugerne eller destrueres.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at gasmateriel, der er omfattet af forbud efter stk. 1, afmonteres.

Stk. 4. Efterkommes et påbud efter stk. 3 ikke, kan Sikkerhedsstyrelsen give påbud til en autoriseret vvs-installatørvirksomhed eller virksomhed med virksomhedsgodkendelse på gasområdet, om at afmontere gasmateriellet, hvis det er fast installeret. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostninger til afmonteringen refunderet af den, der har fået meddelt et påbud efter stk. 3.

§ 21. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde gasdistributionsselskaber at foretage undersøgelser af installationer eller gasmateriel inden for deres forsyningsområde, når dette er påkrævet ud fra den samlede sikkerhedstekniske overvågning.

§ 22. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde den, der har fået meddelt en dispensation med vilkår efter § 6, stk. 1, at overholde disse.

§ 23. Sikkerhedsstyrelsen kan oplyse offentligheden om faren ved gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel, når der er meddelt et påbud eller et forbud efter § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, § 17, stk. 1, § 19 eller § 20, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Ved oplysning efter stk. 1 kan Sikkerhedsstyrelsen kun videregive oplysninger, der har karakter af forretningshemmeligheder, når dette findes nødvendigt for at beskytte forbrugernes sikkerhed.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen kan offentliggøre meddelelser fra Europa-Kommissionen om ulovligt materiel og indgreb herimod i andre lande.

§ 24. Gasdistributionsselskaberne skal føre kontrol med gasinstallationer efter bestemmelser udstedt i medfør af § 5, stk. 1, nr. 4.

Stk. 2. Gasdistributionsselskaber kan udstede påbud eller forbud efter § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, § 17, stk. 1, § 19 og § 20, stk. 1 og 2.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen kan i forbindelse med godkendelse af et gasdistributionsselskab stille krav om habilitet, om tekniske kvalifikationer og om ansvarsforsikring. Sikkerhedsstyrelsen kan endvidere stille krav om, at påbud eller forbud indeholder oplysning om klageadgang, jf. § 30, stk. 2.

Stk. 4. Ansatte hos gasdistributionsselskaber, jf. stk. 1, har tavshedspligt efter straffelovens §§ 152-152 f.

Kapitel 5

Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed

§ 25. Erhvervsministeren rådfører sig med Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed, nedsat i henhold til elsikkerhedslovens kapitel 5, om den sikkerhedstekniske udvikling på gasområdet.

Kapitel 6

Digital kommunikation m.v.

§ 26. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 27. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra gasdistributionsselskaber, jf. § 24 om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. § 26, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

§ 28. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at administrative forskrifter udstedt i medfør af denne lov, som indeholder krav til virksomheder, gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel m.v., og tekniske specifikationer, der henvises til i sådanne forskrifter, ikke indføres i Lovtidende.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter regler om, hvordan oplysning om indholdet af de forskrifter og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, kan fås.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at tekniske specifikationer, som ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, skal være gældende, selv om de ikke foreligger på dansk.

Kapitel 7

Finansiering

§ 29. Udgifterne til Sikkerhedsstyrelsens virksomhed på gasområdet dækkes af afgifter, som opkræves hos gasdistributionsselskaberne, i det omfang gebyrer og indtægter ikke dækker udgifterne. Afgiftens størrelse fastsættes på de årlige bevillingslove.

Stk. 2. Omkostninger ved udførelse af det sikkerhedstekniske arbejde, der udføres i medfør af bestemmelser fastsat efter § 5, samt omkostninger, jf. stk. 1, skal refunderes af gasdistributionsselskabet eller det selskab, der har indgået kommerciel gasleveranceaftale med forbrugeren.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om betaling af omkostninger forbundet med Sikkerhedsstyrelsens kontrol efter §§ 12-22.

Kapitel 8

Klageadgang

§ 30. Sikkerhedsstyrelsens afgørelser truffet efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Klager over afgørelser truffet af et gasdistributionsselskab, jf. § 24, stk. 1, kan indbringes for Sikkerhedsstyrelsen.

Stk. 3. Fristen for indgivelse af klage som nævnt i stk. 2 er 4 uger, fra afgørelsen er meddelt den pågældende.

Kapitel 9

Straffebestemmelser

§ 31. Medmindre strengere staf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) forsætligt overtræder §§ 3 eller 4,
- 2) tilsidesætter oplysningspligten i § 12 stk. 2, eller
- 3) undlader at efterkomme et påbud eller overtræder et forbud efter §§ 15 og 16, § 17, stk. 1 og 2, § 19, § 20, stk. 1-4, og §§ 21 og 22.

Stk. 2. I forskrifter, der er fastsat i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

§ 32. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 33. Forældelsesfristen for strafansvaret er 10 år.

Kapitel 10

Ikrafttrædelse, ændringer i anden lovgivning og territorial gyldighed

Ikrafttrædelse

§ 34. Loven træder i kraft den 21. april 2018.

Stk. 2. Lov om gasinstallationer og gasmateriel, jf. lovbekendtgørelse nr. 556 af 2014, ophæves.

§ 35. Regler udstedt i medfør af lov om gasinstallationer og gasmateriel, jf. lovbekendtgørelse nr. 556 af 2. juni 2014, forbliver i kraft indtil de ophæves eller erstattes af regler udstedt i medfør af denne lov.

§ 36. Erhvervsministeren kan fastsætte overgangsregler.

Ændringer i anden lovgivning

§ 37. I lov om sikkerhed ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel (elsikkerhedsloven), jf. lov nr. 525 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 17 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Sikkerhedsstyrelsen kan tillige påbyde ejeren af et elektrisk anlæg at foretage ændringer i anlæggets kvalitetsledelsessystem for ejers egen regning.«

2. I § 19, *stk. 2*, indsættes efter »§ 21, *stk. 1 og 2*«: », og regler fastsat i medfør af § 5, *stk. 3*«

§ 38. I lov nr. 401 af 28. april 2014 om autorisation af virksomheder på el-, vvs- og kloakinstallationsområdet foretages følgende ændringer:

1. I § 6, *stk. 1, nr. 1 og § 29* ændres »gasleverandører« til: »gasdistributionsselskaber«.

2. I § 29 ændres »lov om gasinstallationer og gasmateriel« til: »lov om sikkerhed ved gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel Gassikkerhedsloven«.

3. I § 30 ændres »en gasleverandør« til: »et gasdistributionsselskab«.

Territorial gyldighed

§ 39. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget
Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Hovedpunkterne i lovforslaget
 - 2.1. En forenklet regelstruktur
 - 2.2. Kontrol baseret på data
 - 2.3. Lovændringer som følge af gasapparatforordningen
3. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
 - 4.1. Øvrige efterlevelsesefterskænkninger
 - 4.2. Administrative konsekvenser
5. De administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter.
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med en lov om gassikkerhed er at sikre og opretholde det nødvendige sikkerhedsniveau for gasinstallationer, gasanlæg og gasmateriel af hensyn til sikkerheden for personer, husdyr eller ejendom. Med lovforslaget opstilles rammerne for den gastekniske sikkerhed, hvilket skal minimere risikoen for forgiftning, eksplosion og brand.

Reguleringen på gasområdet består i dag af lov om gasinstallationer og gasmateriel, der fastsætter de overordnede rammer for gasområdet, samt enkelte bekendtgørelser og gasreglementet, der indeholder de tekniske regler. Reglerne i gasreglementets forskellige afsnit stammer i hovedtræk fra 1990'erne, og reglerne består af meget detaljerede krav til bl.a. installationsopbygning og opsætning af aftræk.

Hensigten med lovforslaget er på den baggrund at modernisere og forenkle den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel og derved skabe en ny overordnet ramme for sikkerhed ved gaskvalitet, gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel. Lovforslaget er et element i regeringens ambition om at forenkle regler og gøre det billigere og nemmere at drive virksomhed i Danmark.

Lovforslaget vil skabe rammen for et nyt teknisk regelsæt i form af bekendtgørelser, der afløser det gældende gasreglement. Det er hensigten, at den meget detaljerede regulering skal gøres mere funktionsbaseret. Bekendtgørelserne vil indeholde færre specifikke krav, som virksomhederne skal leve op til og i stedet stille sikkerhedstekniske minimumskrav, som giver plads til mere metodefrihed for virksomhederne. Det vil gøre det lettere for virksomheder at indføre nye teknikker og produkter. Det nuværende sikkerhedsniveau fastholdes.

Samtidig skaber den teknologiske udvikling og udviklingen i energisektoren behov for at opdatere regelgrundlaget og i videst muligt omfang gøre regelgrundlaget teknologineutralt. Det indebærer, at

lovforslaget vil tage højde for eksempelvis regulering af nye typer af gasanlæg, der opstår som følge af, at gastyper som brint og biogas anvendes på nye måder.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/426 af 9. marts 2016 om apparater, der forbrænder gasformigt brændstof og om ophævelse af direktiv 2009/142/EF (gasapparatforordningen) finder med enkelte undtagelser anvendelse fra 21. april 2018, og afløser Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2009/142/EF af 30. november 2009 om gasapparater (gasapparatdirektivet), der er implementeret i gasreglementet. Gasapparatforordningen finder direkte anvendelse og skal ikke implementeres i dansk ret, men der skal foretages visse gennemførelsesforanstaltninger, herunder fastsættelse af sprogkrav og sanktionsbestemmelser. Lovforslaget indeholder derfor hjemmel til, at erhvervsministeren kan fastsætte disse regler.

2. Hovedpunkterne i lovforslaget

Lovforslaget indeholder regler om gassikkerhed og kontrol med gasanlæg, gasinstallationer, gasmateriel og gaskvalitet. Lovens titel er i dag "Lov om gasinstallationer og gasmateriel". Titlen foreslås ændret til "Lov om sikkerhed ved gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel (gassikkerhedsloven)".

Tre centrale dele af lovforslaget uddybes i det følgende.

For det første bemyndiges erhvervsministeren med forslaget til at fastsætte nye regler om teknisk sikkerhed i en række bekendtgørelser om krav til gaskvalitet, gasanlæg, gasinstallationer, gasmateriel og gasdistributionsselskaber. Disse bekendtgørelser skal afløse det gældende gasreglement. Bemyndigelsen skal skabe mulighed for, at regelsættet på bekendtgørelsesniveau kan forenkles og gøres mere funktionsbaseret.

For det andet foreslås det at gøre reguleringen digitaliseringsparat, så der bl.a. bliver mulighed for at foretage registersamkøring i kontroløjemed og for at udvikle og anvende digitale løsninger, der skal lette sagsbehandlingen og kommunikationen med Sikkerhedsstyrelsen og gasdistributionsselskaberne.

For det tredje indeholder lovforslaget bestemmelser som følge af, at den nye gasapparatforordning med enkelte undtagelser finder anvendelse den 21. april 2018. Bestemmelserne giver erhvervsministeren hjemmel til at fastsætte regler, der er nødvendige for at gennemføre Danmarks EU-retlige forpligtelser i henhold til gasapparatforordningen, herunder sprogkrav for fabrikanter, importører og distributører, udpegning af overensstemmelsesvurderingsorganer og straffebestemmelser.

Endelig genindfører lovforslaget hjemmel til omkostningsdækning af test af elektrisk materiel i elsikkerhedsloven. Denne hjemmel fandtes tidligere i den nu ophævede stærkstrømslov. Hjemlen gælder alene i forhold til materiel, der er omfattet af EU-regulering, i de tilfælde, hvor produktet fejler, og virksomheden efterfølgende meddeles et påbud eller forbud. Med hjemlen vil Sikkerhedsstyrelsen dermed kunne få dækket testomkostninger, eksempelvis hvor en anmeldelse eller proaktiv indsats fører til test af en oplader, som viser sig ikke at være i overensstemmelse med kravene i lovgivningen.

2.1. En forenklet regelstruktur

Reguleringen på området for gassikkerhed består i dag af lov om gasinstallationer og gasmateriel, enkelte bekendtgørelser og gasreglementet. Gasreglementet er et samlebegreb, som dækker over en række individuelle afsnit. Gasreglementet består af afsnit A om almindelige husinstallationer, afsnit B om særlige typer af installationer og afsnit C om overensstemmelsesvurdering af gasmateriel, salg, markedsføring og igbrugtagning af gasmateriel samt krav om godkendelse af gasleverandører.

Hovedparten af gasreguleringen er imidlertid ikke blevet opdateret de seneste 25 år. Reguleringen er meget detaljeret, og kravene til virksomhederne er omfattende. Der er derfor behov for en modernisering, som kan forenkle reglerne til gavn for virksomhederne.

Lovforslaget skaber en mere forenklet regelstruktur med få bemyndigelsesbestemmelser, der anvendes til at udarbejde områdespecifikke bekendtgørelser. I stedet for det gældende gasreglement vil reguleringen på området fremover bestå af gassikkerhedsloven og fem bekendtgørelser for henholdsvis gasanlæg, gasinstallationer, gasmateriel, gasdistributionsselskaber og gaskvalitet.

Lovforslaget skaber samtidig grundlaget for at erstatte den nuværende detailregulering med mere fleksible regler gennem øget brug af funktionsbaseret regulering og anvendelse af internationale standarder, hvor det er relevant. Overgangen til mere funktionsbaseret regulering vil betyde mindre detaljerede regelsæt, som giver erhvervslivet friere rammer. Et nabotjek af reglerne i blandt andet Holland, Tyskland og Sverige viser samtidig, at mere fleksible regler ikke er ensbetydende med et lavere sikkerhedsniveau. Det forventes på den baggrund, at sikkerhedsniveauet kan opretholdes ved overgangen til funktionsbaseret regulering.

Reglerne vil i mindst muligt omfang diktere konkrete løsninger og i stedet angive en ramme i form af sikkerhedstekniske minimumskrav. Dette giver plads til metodefrihed og mulighed for produktudvikling. Funktionsbaserede krav beskriver, hvad en komponent eller installation skal kunne eller sikre. Som eksempel på detailregulering er der i de gældende regler nøjagtige afstandskrav til udførelse af ventilation og aftræk. Med en funktionsbaseret regulering vil disse regler blive erstattet af krav til korrekt funktion. Det vil betyde, at en virksomheden har ansvaret for at sikre, at ventilationen og aftrækket fungerer korrekt, og at det er op til virksomheden at vurdere hvilken afstand mellem ventilation og aftræk, der er tilstrækkelig. Hvor det er nødvendigt, vil Sikkerhedsstyrelsen udarbejde supplerende vejledning til opfyldelse af minimumskravene. Der vil dog også være områder, hvor detailregulering fortsat er nødvendig. Som eksempel kan nævnes krav til farve og nedgravningsdybde for gasledninger, der bevares for at undgå, at ledninger i jorden forveksles under eksempelvis gravearbejde.

Lovforslaget fastsætter de overordnede sikkerhedskrav og bemyndiger erhvervsministeren til at fastsætte de specifikke sikkerhedstekniske regler. Det vil således primært være i forbindelse med udarbejdelsen af bekendtgørelserne, at reguleringen i praksis forenkles.

2.2. Kontrol baseret på data

Med den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel overvåger Sikkerhedsstyrelsen den sikkerhedstekniske tilstand på gasområdet. Overvågningen indebærer opsamling af data og systematisk evaluering af gasulykker, sikkerhedsmæssige farlige hændelser samt konstaterede produkt- og installationsfejl. Som kontrolmetode anvendes stikprøvekontrol i den sikkerhedstekniske overvågning.

I lovforslaget skal begrebet kontrol forstås i en bred sammenhæng, hvorunder både tilsyn og markedsovervågning kan rummes. Kontrol kan således være både dokumentkontrol og tilsyn ude på stedet. Tilsyn ude på stedet kan være på både offentlige og private ejendomme og lokaliteter.

For at skabe en mere effektiv kontrol så ressourcerne anvendes der, hvor regelefterlevelsen er lav, eller risikoen er størst, lægger lovforslaget op til, at Sikkerhedsstyrelsens kontrol i højere grad end tidligere vil blive baseret på data. Ved at anvende en datadrevet risikomodell kan der skabes et objektivt vidensgrundlag for prioritering af Sikkerhedsstyrelsens kontrolaktiviteter samt vejlednings- og informationskampagner. Det vil bidrage til en mere effektiv og proportional kontrol, da Sikkerhedsstyrelsen

hermed får mulighed for at vurdere, hvilke kontrolforanstaltninger der er mest hensigtsmæssige at anvende på et givent område. På den måde sikres det, at det mindst indgribende retsmiddel anvendes.

Risiko som begreb er et udtryk for sammenhængen mellem sandsynlighed og konsekvens af en uønsket hændelse, hvor sandsynlighed eller hyppighed udtrykkes ved antallet af forekomster af en hændelse, og hvor konsekvensen af en uønsket handling er udtrykt ved den fare, som kan opstå for personer, husdyr og ejendom.

For at kunne skabe det bedst mulige risikobillede, lægges der med lovforslaget op til, at Sikkerhedsstyrelsen får hjemmel til at foretage registersamkøring i kontroløjemed af oplysninger fra egne registre og offentligt tilgængelige oplysninger, der er indhentet hos andre offentlige myndigheder samt hjemmel til at indhente ikke offentligt tilgængelige oplysninger fra andre offentlige myndigheder.

Hjemlen til registersamkøring vil blive anvendt til at samkøre offentligt tilgængelige oplysninger fra andre myndigheder med Sikkerhedsstyrelsens egne oplysninger indsamlet i forbindelse med Sikkerhedsstyrelsens kontrolaktiviteter. Der vil være tale om offentligt tilgængelige oplysninger fra andre myndigheder, såsom oplysninger fra Det Centrale Virksomhedsregister (CVR), oplysninger fra Bygnings- og Boligregistret (BBR) samt oplysninger fra Fødevarestyrelsens og Arbejdstilsynets smileyordninger. Hermed får Sikkerhedsstyrelsen adgang til at anvende stamdata om virksomheder, bygninger og boliger i Danmark samt data fra kontrolbesøg, hvor fokus blandt andet har været teknisk vedligehold.

Ved anvendelsen af en datadrevet risikomodel baseret på offentligt tilgængelige oplysninger og Sikkerhedsstyrelsens egne oplysninger kan der imidlertid være et behov for, at kunne kvalificere risikobilledet yderligere ved at indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra andre offentlige myndigheder. Det giver mulighed for at lave en helhedsbetragtet risikomodel på et stærkt datagrundlag, hvor oplysninger om anmeldelser, data fra den generelle markedsovervågning – herunder brugeradfærd, information om markedet, øvrige EU-medlemsstaters risikovurderinger og statistisk materiale om ulykker og skader – samt data fra de udførte tilsyn kan samles med datakilder fra andre offentlige myndigheder. Det vil gøre kontrollen på gasområdet mere fokuseret og målrettet og danne grundlag for yderligere besparelser på sigt.

En mere målrettet kontrol vil desuden betyde færre byrder for de virksomheder, der udfører arbejdet korrekt, idet kontrolindsatsen primært rettes derhen, hvor regelefterlevelsen er lav, eller hvor risikoen er størst. Indsamling af data kan berøre personoplysninger. Samkøring af oplysninger i Sikkerhedsstyrelsens datadrevne risikomodel vil ske under hensyntagen til databeskyttelseslovgivningens særlige regler om behandling af personoplysninger. Oplysningerne vil ikke blive anvendt på en måde, som kan føres tilbage til enkeltpersoner.

Som eksempel kan nævnes den situation, hvor Sikkerhedsstyrelsen har oplysninger om faren ved en bestemt gruppe af gasmateriel, men hvor det er uvist, hvor tilgængeligt det gasmateriel er på det danske marked. I en sådan situation vil oplysninger fra SKAT om antallet af importerede varer kunne være med til at præcisere Sikkerhedsstyrelsens risikovurdering. Der kunne også være tale om oplysninger fra Beredskabsstyrelsen om formodede brandårsager, brandplaceringer og skadede objekter, som kan kvalificere risikoen og give indikationer på effekten af gennemførte aktiviteter.

Det forudsættes i lovforslaget, at muligheden for at indhente og registersamkøre ikke-offentligt tilgængelige oplysninger alene skal anvendes i de tilfælde, hvor det er af væsentlig betydning for Sikkerhedsstyrelsens kontrol med gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel.

Der henvises til lovforslagets § 13.

2.3. Lovændringer som følge af gasapparatforordningen

Den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel indeholder hjemmel til at fastsætte bestemmelser, som implementerer gasapparatdirektivet. Hjemlen er anvendt til implementering af gasapparatdirektivet i det gældende gasreglement. Gasapparatforordningen ophæver gasapparatdirektivet. De bestemmelser i gasreglementet, der implementerer direktivet, skal derfor ophæves.

Gasapparatforordningen trådte i kraft den 21. april 2016 og finder med enkelte undtagelser anvendelse fra den 21. april 2018. Forordningen er direkte gældende og skal ikke implementeres i dansk ret.

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der giver erhvervsministeren hjemmel til at fastsætte regler, der er nødvendige for at gennemføre Danmarks EU-retlige forpligtelser i henhold til gasapparatforordningen. Det er hensigten med bemyndigelsen, at der i en bekendtgørelse fastsættes bestemmelser om f.eks. sprogkrav og sanktioner.

3. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Ved genetablering af hjemmel i el sikkerhedsloven til omkostningsdækning af test af elektrisk materiel omfattet af EU-regulering får Sikkerhedsstyrelsen mulighed for at få dækket sine udgifter til udførelse af test, når det elektriske materiel ikke er i overensstemmelse med reglerne.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget danner grundlag for mindre administrative lettelser for erhvervslivet og en styrket konkurrence på området for gasmateriel. Det forventes, at de nye bekendtgørelser, som udarbejdes på baggrund af dette lovforslag, vil udgøre et mere moderniseret og forenklet regelgrundlag med en større fleksibilitet for virksomhederne.

Det betyder, at de administrative lettelser og øvrige erhvervsøkonomiske konsekvenser primært vil kunne beregnes i forbindelse med udarbejdelsen af de nye bekendtgørelser, der vil blive udstedt med hjemmel i lovforslaget. Sikkerhedsstyrelsen vurderer de nærmere konsekvenser for erhvervslivet i forbindelse med høring af de bekendtgørelser, der vil følge af lovforslaget.

4.1 Øvrige efterlevelseskonsekvenser

Lovforslaget danner grundlag for en mere risikobaseret tilsynsmodel. Den nye tilsynsmodel forventes på sigt at indebære færre byrder for de virksomheder, der udfører arbejdet korrekt, idet kontrolindsatsen primært vil blive rettet derhen, hvor der vurderes at være den største sikkerhedsmæssige risiko.

4.2 Administrative konsekvenser

Med den gældende regulering gælder et krav om national typegodkendelse (DG-godkendelse) af materiel, der ikke CE-godkendes efter gasapparatdirektivet. På nuværende tidspunkt er der ca. 400-500 DG-godkendelser. Det foreslås, at den nationale typegodkendelsesordning for gasmateriel, der ikke er omfattet af forordningen, afskaffes. Med lovforslaget vil kravene til ikke-harmoniseret gasmateriel blive fastsat i en ny materielbekendtgørelse. De væsentlige sikkerhedskrav fra gasapparatforordningen fastsættes for ikke-harmoniseret gasmateriel, og vil udgøre et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau, hvilket indebærer, at kravet om DG-godkendelse vil blive fjernet. Afskaffelse af den nationale typegodkendelsesordning vil udgøre en mindre byrdelettelser for erhvervslivet. Herudover er der tale om en videreførelse af den gældende løsning i gasreglementet, som ikke vil medføre erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har haft lovforslaget i høring. TER vurderer, at lovforslaget i sig selv medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt. De bliver derfor ikke

kvantificeret yderligere. Ved udarbejdelse af bekendtgørelserne vurderer Sikkerhedsstyrelsen, at der vil formentligt være yderligere områder med potentiale for byrdelettelser.

5. *De administrative konsekvenser for borgerne*

Det vurderes, at lovforslaget ikke har administrative konsekvenser for borgerne.

6. *Miljømæssige konsekvenser og organisationer m.v.*

Det vurderes, at lovforslaget ikke har miljømæssige konsekvenser.

7. *Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter*

Det vurderes, at lovforslaget ikke har regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter.

8. *Forholdet til EU-retten*

Gasapparatudirektivets anvendelsesområde dækker ikke samtlige gasapparater og -udstyr (gasmateriel) på markedet, og undtaget er således apparater specielt konstrueret til brug i industrielle processer i industrielle anlæg. Med gasapparatforordningen er der ikke tilsigtet en væsentlig ændring heraf, men anvendelsesområdet er yderligere specificeret. Af gasapparatforordningen omfattes herefter normal anvendelse af gasapparater og -udstyr, der ikke er specielt konstrueret til brug i industrielle processer og anlæg, i luftfartøjer og på jernbaner, eller til forskningsformål. Det vil sige, at der stilles krav til almindeligt gasmateriel som gaskomfurer, -kedler, og -grill. Derimod stilles ikke krav til f.eks. bunsenbrændere, ukrudtsbrændere og slanger og regulatorer til gasflasker, medmindre regulatorer og flasker er en del af et apparat.

Det gældende gasreglement, der implementerer gasapparatudirektivet, fastsætter krav til både gasmateriel, der er omfattet af gasapparatudirektivet, og gasmateriel, der ikke er omfattet af gasapparatudirektivet. Kravene til gasmateriel, der ikke er omfattet af gasapparatudirektivet, er indført for at sikre ensartede sikkerhedskrav på tværs af alle gasapparater og -udstyr. På den baggrund anvendes den fælles nationale betegnelse gasmateriel om alle gasapparater og -udstyr, uanset om materiellet er omfattet af EU-regulering. Samtidigt har Danmark en national typegodkendelsesordning (DG-godkendelse), der indebærer, at en tredjepart (Dansk Brand- og sikringsteknisk Institut) produktionsovervåger og tester gasmateriel, hvormed det kontrolleres, at sikkerhedskravene er opfyldt. Samlet set er der dermed tale om en procedure, der svarer til det gældende gasapparatudirektiv og den tilhørende CE-mærkning.

Det foreslås, at der i en bekendtgørelse til gassikkerhedsloven fastsættes krav svarende til de væsentlige sikkerhedskrav i forordningen for ikke-harmoniseret gasmateriel, så der gælder de samme krav til alt gasmateriel, uanset om det er omfattet af EU-regulering, ligesom det er tilfældet i dag med implementeringen af gasapparatudirektivet. Samtidig lægges der op til at fjerne den nationale typegodkendelsesordning.

Det er Sikkerhedsstyrelsens vurdering, at lovbestemte sikkerhedskrav, der svarer til forordningens, er den mindst byrdefulde løsning for erhvervslivet, idet der grundlæggende er tale om en videreførelse af den gældende løsning i gasreglementet. Mangel på national lovgivning baseret på de europæiske standarder vil efter Sikkerhedsstyrelsens vurdering betyde, at erhvervslivet i stedet skal redegøre for de ikke-omfattede produkters sikkerhed gennem særskilte tests og dokumentation, og at dette vil være mere byrdefuldt end at leve op til de krav, der også gælder for omfattede produkter.

Den foreslåede løsning efterspørges af erhvervslivet, fordi klare, ensartede krav på tværs af alt gasmateriel gør det lettere at vurdere, om gasmateriel er sikkert, uanset om det er omfattet af gasapparatforordningen.

Løsningen med ensartede sikkerhedskrav for alt gasmateriel er en videreførelse uden erhvervsøkonomiske konsekvenser. Afskaffelse af den nationale typegodkendelsesordning vil dog udgøre en mindre byrdelettelse for erhvervslivet.

Gasapparatforordningen finder endelig anvendelse den 21. april 2018. Der lægges derfor op til, at lovforslaget og de tilhørende bekendtgørelser ligeledes træder i kraft den 21. april 2018.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra X til den X 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

X

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser / Merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ved genetablering af hjemmel til omkostningsdækning af test af elektrisk materiel omfattet af EU-regulering får Sikkerhedsstyrelsen mulighed for at få dækket sine udgifter til udførelse af test.	
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Der forventes samlet set at være positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, som er under bagatelgrænsen på 10 mio. kr.	Der forventes samlet set ikke at være økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Det forventes samlet set at være administrative lettelser for erhvervslivet under bagatelgrænsen på 4 mio. kr.	Der forventes samlet set ikke at være negative administrative konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter	Ingen	Ingen
Forholdet til EU- retten	Lovforslaget bemyndiger erhvervsministeren til at fastsætte krav	

	svarende til de væsentlige sikkerhedskrav i forordningen for ikke-harmoniseret gasmateriel, så der gælder de samme krav til alt gasmateriel, uanset om det er omfattet af EU-regulering.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA X	NEJ

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det fremgår af § 2 i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at loven finder anvendelse på alle former for gasinstallationer, hvor der anvendes bygas, naturgas, flaskegas eller lignende brændbare gasser til anvendelse i husholdning, erhverv, kraftvarmeanlæg, industri m.m. Gasinstallationer regnes fra og med tilslutning til distributionsledninger (hovedledning) eller forsyningsanlæg og omfatter stik- og husledninger samt gasmateriel, herunder apparater og disses ventilations- og aftrækssystemer. Endvidere finder loven anvendelse på produktionsanlæg, distributionsledninger og øvrige anlæg til forsyning af gas til de i nr. 1 nævnte gasinstallationer, medmindre gassikkerheden ved disse anlæg er omfattet af lov om arbejdsmiljø.

Siden tilblivelsen af den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel har gassektoren været under udvikling. Det indebærer, at f.eks. gastyper som brint og biogas anvendes på nye måder som eksempelvis nye former for gasanlæg som brintfyldestationer til forsyning af biler og bunkeranlæg til forsyning af skibe.

Ud fra ønsket om at modernisere og forenkle reguleringen på gasområdet, foreslås det, at lovens anvendelsesområde præciseres gennem en mere tydelig og enkel inddeling i anvendelsesområdet.

Det foreslås i *stk. 1*, at loven gælder for gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel.

Det fremgår af bemærkningerne til § 2, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at samtlige af lovens regler gælder uanset gasart.

Sikkerhedsstyrelsen vurderer, at det er hensigtsmæssigt at tydeliggøre, at lovforslaget ligeledes gælder for gas, og det foreslås derfor i *stk. 2*, at loven endvidere gælder for gas, der indgår ved brug af gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel.

Med lovforslaget er der ikke tilsigtet en ændring af gældende praksis. Loven gælder derfor for gas, der indgår ved brug af gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel, uanset hvilken gasart der er tale om.

Det fremgår af definitionerne i lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 1-4, hvad der forstås ved gas, gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel.

I § 3 i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel fastsættes det, at loven ikke finder anvendelse på gas-, vand- og afløbsinstallationer om bord på skibe samt gasinstallationer til fremdrift eller opvarmning af køretøjer.

Det foreslås i *stk. 3*, at loven ikke gælder for gasinstallationer om bord på skibe og gasinstallationer til fremdrift af transportmidler eller opvarmning af køretøjer.

Med bestemmelsen foretages en mindre præcisering af, at lovforslaget ikke finder anvendelse for gasinstallationer til fremdrift af transportmidler. Dog finder loven anvendelse for kvaliteten af den gas, der anvendes til fremdrift af transportmidler.

Lovforslaget omfatter gasinstallationer i køretøjer inklusiv autocampere, lastvogne, busser og lignende, der anvendes til kokebrug, køleskabe og lignende og opvarmningsanlæg i campingvogne. Opvarmningsanlæg i køretøjer, bortset fra campingvogne, er undtaget, da de er beregnet til drift under kørsel, og dermed reguleret af særlige bestemmelser i EU-retten, der er implementeret i færdselsloven. Gasinstallationer i skibe er undtaget fra lovforslaget, da skibe er reguleret af lov om sikkerhed til søs. Undtagelsen for skibe gælder ikke for husbåde. Det betyder, at gasinstallationer på husbåde er omfattet af lovforslaget.

Til § 2

I den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel er det alene begreberne gasleverandør og gasmateriel, der er defineret.

Med henblik på at overskueliggøre og præcisere lovens anvendelsesområde, foreslås en ny bestemmelse, der definerer lovforslagets mest centrale begreber.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at der ved gas i denne lov forstås brint, metan, propan, butan eller blandinger heraf, herunder flaskegas, naturgas, bionaturgas, biogas, bygas m.v., som er brændbar og i luftformig eller flydende tilstand, og som indgår ved brug af gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel.

De i nr. 1 nævnte gastyper udgør hovedbestanddelen af gassens kemiske sammensætning. Derudover vil der forekomme andre indholdsstoffer i gasserne så som ethan, kuldioxid og pentan.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 1, nr. 2*, at der ved gasanlæg i denne lov forstås anlæg, der anvendes til produktion, forsyning, udvinding, opgradering, blanding eller påfyldning af gas. Til gasanlæg hører også stik- og distributionsledninger, men ikke distributionsledninger til forsyning af naturgas eller bionaturgas.

Alle former for anlæg, der producerer, forsyner, udvinder, opgraderer, blander eller påfylder gas, vil være omfattet af lovforslaget. Gasanlæg omfatter f.eks. biogasproduktionsanlæg, opgraderingsanlæg til bionaturgas, affaldsdeponeringsanlæg, forgasningsanlæg, metaniseringsanlæg, brintfyldestationer, flaskegasfyldestationer, LNG-anlæg på land, gasblandeanlæg m.v. Som følge af den teknologiske udvikling kan der fremkomme flere anlægstyper, som vil blive omfattet af lovforslagets anvendelsesområde.

Gasinstallationer defineres ikke i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel. Dog fremgår det af § 2, stk. 1, nr. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at loven finder anvendelse på alle former for gasinstallationer, hvor der anvendes bygas, flaskegas eller lignende brændbare gasser til anvendelse i husholdning, erhverv, kraftvarmeanlæg, industri m.m.

Med henblik på at klarlægge begrebet og modernisere sproget i loven foreslås det i *stk. 1, nr. 3*, at der ved gasinstallation i denne lov forstås enhver form for installation, hvor gasmateriel indgår. Gasinstallationer regnes fra gasbeholderens tilslutning eller fra første indføring i en bygning og omfatter rørledninger samt gasmateriel, herunder dettes ventilations- og aftrækssystemer.

Gasinstallationer i alle private og offentlige bygninger omfattes af loven. Det gælder installationer i både beboelsesejendomme, erhvervsejendomme, industri og kraftvarmeværker. Ligeledes er midlertidige flaskegasinstallationer i forbindelse med musikfestivaler, dyrskuer, festpladser, markeder og lignende, omfattet af definitionen.

Det fremgår af § 2, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at der ved gasmateriel forstås installationskomponenter, maskiner og apparater inkl. disses ventilations- og aftrækssystemer, der indgår i eller er beregnet til at indgå i gasinstallationer.

Med henblik på at klarlægge begrebet gasmateriel og modernisere sproget i loven foreslås det, at begrebet gasmateriel i *stk. 1, nr. 4*, defineres som materiel af enhver art, der indgår i eller er beregnet til at indgå i gasanlæg eller gasinstallationer.

Gasmateriel omfatter både apparater og komponenter i gasanlæg og gasinstallationer med gasteknisk funktion og komponenter der er beregnet til opbygningen af gasanlæg og gasinstallationer. Det vil f.eks. sige alle dele fra gaskomfurer over gasrør, fittings og regulatorer til aftræk til kedlen, der anvendes til opvarmning.

Det fremgår af § 2, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at der ved gasleverandør forstås den virksomhed, der ejer eller vedligeholder gasforsyningssystemet, og som distribuerer gas til installationer.

Anvendelse af begrebet "gasleverandører" kan give anledning til misforståelser, da det i loven anvendte begreb "gasleverandører" i daglig tale omtales som "gasdistributionsselskab". Ligeledes anvendes begrebet "gasleverandør" i samfundet ofte om den virksomhed, der handler med gas. Sikkerhedsstyrelsen vurderer derfor, at være hensigtsmæssigt at erstatte begrebet "gasleverandører" med begrebet "gasdistributionsselskab", uden at det ændrer den indholdsmæssige betydning heraf.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at der ved gasdistributionsselskaber i denne lov forstås en virksomhed, der ejer eller vedligeholder gasforsyningssystemet, og som distribuerer gas til gasinstallationer, og som desuden er godkendt af Sikkerhedsstyrelsen. Virksomheder, der fylder gastanke og fylder og distribuerer gasflasker i henhold til denne lov, betragtes også som gasdistributionsselskaber.

Til § 3

Det fremgår af § 1 i lov om gasinstallationer og gasmateriel, at loven skal sikre og opretholde et acceptabelt sikkerhedsniveau for gasinstallationer af hensyn til sikkerheden for personer og beskyttelse mod tab af værdier.

Det foreslås, at en ny bestemmelse fastsætter et generelt sikkerhedskrav til, hvordan gasanlæg og gasinstallationer skal udføres og drives. Dette skal sikre, at alle gasanlæg og gasinstallationer er sikre, hvorfor kravet er bredt formuleret.

I § 3 foreslås det fastsat, at gasanlæg og gasinstallationer skal være udført og drives på en sådan måde, at de ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom.

Fare ved gasanlæg og gasinstallationer kan opstå i situationer, hvor der er risiko for forgiftning, eksplosion og brand. Risiko for brand eller eksplosion kan opstå ved udslip af brandbar gas i et gasanlæg eller gasinstallation. Hvor der sker udslip af røggasser, efter at gassen er forbrændt, kan der opstå en risiko for kulilteforgiftning, hvilket kan medføre varige skader eller dødsfald.

Til § 4

Det fremgår af § 1 i lov om gasinstallationer og gasmateriel, at loven skal sikre og opretholde et acceptabelt sikkerhedsniveau for gasinstallationer af hensyn til sikkerheden for personer og beskyttelse mod tab af værdier. Endvidere fremgår det af afsnit C-2 i gasreglementet, at gasmateriel skal være

konstrueret og fremstillet således, at det kan anvendes sikkert, og ved normal anvendelse ikke frembyder fare for mennesker, husdyr og ejendom.

Det foreslås, at en ny bestemmelse i lovforslaget fastsætter et generelt sikkerhedskrav til, hvordan gasmateriel, der ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/426 om apparater, der forbrænder gasformigt brændstof og om ophævelse af direktiv 2009/142/EF, skal være fremstillet. Det skal sikre, at der gælder de samme krav til alt gasmateriel. Klare, ensartede krav på tværs af alt gasmateriel gør det lettere at vurdere, om gasmateriel er sikkert, uanset om det er omfattet af gasapparatforordningen. Samtidigt er det Sikkerhedsstyrelsens vurdering, at lovbestemte sikkerhedskrav, der svarer til gasapparatforordningens, er mindre byrdefulde for erhvervslivet end et alternativ, hvor der kun er et generelt produktsikkerhedskrav.

Det foreslås i § 4, at gasmateriel skal være fremstillet på en sådan måde, at det ved korrekt installation, vedligeholdelse og anvendelse i overensstemmelse med sit formål under forudseelige forhold, ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3.

Gasmateriellet skal være fremstillet enten til den brug, som fremgår af gasmateriellets mærkning, eller den anvendelse, som gasmateriellets design eller konstruktion bestemmer.

Kravene til gasmateriel vil blive fastsat i en ny gasmaterielbekendtgørelse i medfør af lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 3. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 5.

Til § 5

I henhold til § 15, stk. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel kan erhvervsministeren fastsætte bestemmelser for gasinstallationer (gasreglementet) samt for gasproduktionsanlæg, distributionsledninger og øvrige gasforsyningssystemer, medmindre gassikkerheden ved disse anlæg er omfattet af særlige bestemmelser udstedt i medfør af lov om arbejdsmiljø. Herunder kan der fastsættes krav til gasmateriel, der indgår i gasinstallationer og gasmateriel.

I § 15, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel fastsættes detaljerede bemyndigelsesbestemmelser. Ud fra ønsket om at modernisere og forenkle reguleringen på gasområdet foreslås en ny overskuelig struktur for bemyndigelsesbestemmelserne.

Som omtalt i afsnit 1 i de almindelige bemærkninger er det hensigten, at der skal udarbejdes en række nye bekendtgørelser om sikkerhedstekniske krav for gasanlæg, gasinstallationer og gasanlæg. Det er hensigten, at bemyndigelsen i stk. 1, nr. 1-5, vil blive anvendt til udmøntning af fem nye bekendtgørelser som erstatning for det gældende gasreglement.

Det foreslås i *nr. 1*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler for udførelse, drift og vedligehold af gasanlæg.

Bemyndigelsen tænkes blandt andet anvendt til at fastsætte nærmere regler, der uddyber sikkerhedskravet i lovforslagets § 3.

Det foreslås i *nr. 2*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler for udførelse, drift og vedligehold af gasinstallationer.

Bemyndigelsen tænkes blandt andet anvendt til at fastsætte nærmere regler, der uddyber sikkerhedskravet i lovforslagets § 3.

Det foreslås i *nr. 3*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler for gasmateriel, der ikke er omfattet af Europa-Parlamentets Rådets forordning (EU) 2016/426 om apparater, der forbrænder gasformigt brændstof og om ophævelse af direktiv 2009/142/EF.

Bemyndigelsen tænkes blandt andet anvendt til at fastsætte nærmere regler, der uddyber sikkerhedskravet i lovforslagets § 4. Det er hensigten, at kravene til gasmateriel, der ikke er omfattet af forordningen, vil blive fastsat i en ny bekendtgørelse, hvori de væsentlige sikkerhedskrav i videst muligt omfang vil være de samme som de sikkerhedskrav, der stilles til gasmateriel, som er omfattet af forordningen.

Der henvises til afsnit 8 i de almindelige bemærkninger.

Det fremgår af § 15, stk. 2, nr. 8, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at der i gasreglementet kan fastsættes bestemmelser om godkendelse af og tilsyn med gasleverandørerne og disses sikkerhedsarbejde, herunder tilsyn med de gasinstallationer, hvortil levering sker, samt bestemmelser om tilbagekaldelser af godkendelse. Hjemlen har været anvendt til at fastsætte regler i gasreglementets afsnit C-10.

Det foreslås i *nr. 4*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler for gasdistributionsselskaber.

Det er hensigten, at bemyndigelsen skal udmøntes i en bekendtgørelse, der fastsætter regler for godkendelse af gasdistributionsselskaberne og deres forpligtelser. Reglerne vil i et vist omfang svare til de gældende regler i gasreglementets afsnit C-10, hvori der stilles krav til eksempelvis driftsovervågning, driftsopgaver. Endvidere vil bekendtgørelsen fastsætte krav til udførelse af tilsyn efter lovforslagets § 24, stk. 1. Som følge af modernisering og regelforenklning af gasområdet vil der være enkelte justeringer af gasdistributionernes forpligtelser. Eksempelvis i forbindelse med tilrettelæggelse og udførelse af tilsyn.

I henhold til § 15, stk. 2, nr. 9, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel kan der i gasreglementet fastsættes bestemmelser for gaskvalitet.

Det foreslås i *nr. 5*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler for gaskvalitet.

Det er hensigten, at bemyndigelsen skal udmøntes i en bekendtgørelse, der fastsætter krav til kvaliteten af brændbare gasser, som omfattet af lovforslagets § 1.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 2*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om dokumentation for udførelse og drift af gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel, jf. stk. 1, nr. 1-5.

Det vil være nødvendigt at fastsætte regler om et sådant dokumentationskrav i tilfælde hvor de nye bekendtgørelser giver fleksible muligheder for f.eks. at udforme et anlæg eller en installation efter internationale standarder eller på andre måder, der lever op til de grundlæggende sikkerhedskrav, når der ikke er fastsat regler på området. Sikkerhedsstyrelsen har til hensigt at udvikle et elektronisk indberetningssystem, hvor dokumentationen kan indberettes af virksomheden.

I henhold til § 15, stk. 2, nr. 6, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, kan der fastsættes bestemmelser om tilladelse til at udføre særlige arbejder på gasinstallationer og gasmateriel på grundlag af en særlig uddannelsesmæssig kompetence, herunder bestemmelser om, hvorledes sådanne tilladelser kan frakendes. Derudover fremgår det af § 15, stk. 2, nr. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at der i gasreglementet kan fastsættes bestemmelser om uddannelseskrav til opstart, indregulering og servicering af gasforbrugende anlæg.

Det foreslås i *stk. 3*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om særlige uddannelsesmæssige kompetencekrav for udførelse af visse typer af arbejder på gasinstallationer og gasmateriel.

Med henblik på at modernisere og forenkle gasreguleringen foreslås det, at de to ovenfor nævnte bemyndigelser i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel sammenfattes i en bestemmelse, der kan rumme begge bemyndigelser.

Det foreslås, at erhvervsministeren derfor fortsat har hjemmel til, jf. lovforslagets § 5, stk. 3, at stille uddannelseskraft til opstart, indregulering og servicering af gasforbrugende anlæg, som i forslaget forstås som gasinstallationer.

I henhold til § 15, stk. 2, nr. 11, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel kan der i gasreglementet fastsættes bestemmelser med henblik på at opfylde Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten vedrørende krav til gasinstallationer.

Bemyndigelsen har været anvendt til at implementere Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/142/EF af 30. november 2009 om gasapparater.

Det foreslås i stk. 4, at erhvervsministeren kan fastsætte regler, der er nødvendige for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/426 om apparater, der forbrænder gasformigt brændstof og om ophævelse af direktiv 2009/14/EF.

Der henvises til afsnit 2.3. i de almindelige bemærkninger.

Til § 6

Efter § 15, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel kan Sikkerhedsstyrelsen ved særlige forhold dispensere fra bestemmelserne i gasreglementet. Bestemmelsen har eksempelvis været anvendt, hvor særlige installationsløsninger ikke kan efterleve alle gældende regler. Når der ved udførelse af sådanne installationer kan opnås det nødvendige sikkerhedsniveau på anden vis, har der været grundlag for at dispensere fra de tekniske regler.

Det foreslås i stk. 1, at Sikkerhedsstyrelsen i særlige tilfælde kan dispensere fra krav i regler fastsat i medfør af § 5. Sikkerhedsstyrelsen kan fastsætte vilkår for dispensationen.

Dispensationsansøgninger behandles altid efter udarbejdelse af en risikovurdering og vurderes konkret og individuelt. For at kunne behandle en ansøgning om dispensation skal ansøger oplyse om de faktiske omstændigheder, f.eks. installationens udførelsetidspunkt, anvendelse, udbredelse, antal tilslutningssteder, pladsforhold, placering i forhold til omgivelser osv. Derudover bør ansøgningen indeholde begrundelsen, f.eks. hvorfor det ikke er muligt at udføre installationen i overensstemmelse med gældende regler, hvad der er foretaget for at nå et tilsvarende sikkerhedsniveau samt en eventuel tidshorisont. Andre relevante oplysninger kan være fotos eller tegninger.

En dispensation kan enten være tidsbegrænset eller permanent. En tidsbegrænset dispensation gives normalt, hvis det ikke er muligt at opfylde installationsbestemmelserne inden for en given tidsfrist. En permanent dispensation gives typisk, hvis det ikke er muligt eller hensigtsmæssigt at opfylde installationsbestemmelserne.

Der kan i forbindelse med, at dispensationen gives, stilles vilkår for dispensationen. Det kan f.eks. være afstandskrav, placering af materiel eller supplerende sikkerhedskomponenter. Det er Sikkerhedsstyrelsen, der vurderer, om der skal stilles vilkår som betingelse for, at dispensation kan gives.

Det bemærkes, at Sikkerhedsstyrelsen kun kan dispensere fra regler udstedt i medfør af § 5 og ikke fra standarder.

Efter § 15, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel kan Sikkerhedsstyrelsen stille særlige krav, udover hvad der er bestemt i gasreglementet.

Det foreslås i stk. 2, at Sikkerhedsstyrelsen i særlige tilfælde, hvis forholdene gør det nødvendigt, kan stille særlige sikkerhedskrav, som afviger fra krav i regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1-3.

Det foreslåede stk. 2 giver mulighed for at stille særlige sikkerhedskrav til både gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel, hvor reglerne fastsat i medfør af § 5 ikke er tilstrækkelig til at opfylde de generelle sikkerhedskrav i forslagets §§ 3 og 4. Det kan være krav om ekstra sikkerhed f.eks. i form af sikkerhedsventiler, detektorer eller kuliltemålere.

Der kan kun stilles særlige sikkerhedskrav i konkrete tilfælde og ikke for at løse generelle problemstillinger, der skal løses via generelle forskrifter.

For at kunne stille særlige sikkerhedskrav, der afviger fra regler fastsat i medfør af § 5, skal Sikkerhedsstyrelsen udarbejde en risikovurdering, der kan klarlægge årsagen til, at det er nødvendigt at fastsætte særlige sikkerhedskrav.

Til § 7

Det foreslås som noget nyt i *stk. 1*, at den, der udfører eller driver gasanlæg eller gasinstallationer, skal følge regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1, 2, 4 og 5, og at hvis der i regler fastsat i medfør heraf er henvist til standarder, anses sikkerhedskravet i § 3 for opfyldt, hvis de fastsatte regler og de standarder, som reglerne henviser til, er fulgt.

Samtidig foreslås det i *stk. 2* som noget nyt, at indføre et princip om frivillig anvendelse af standarder. Det vil sige, at den, der udfører eller driver gasanlæg eller gasinstallationer ikke skal være bundet til at anvende de standarder, der er henvist til i regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1, 2, 4 og 5.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis standarder som nævnt i *stk. 1* ikke anvendes eller kun anvendes delvist, skal det kunne dokumenteres på hvilken måde, sikkerhedskravet i § 3 er opfyldt. Dokumentationen skal foreligge på dansk eller engelsk. Dermed skabes der en valgfrihed i forbindelse med udførelse eller drift af gasanlæg og gasinstallationer for f.eks. den enkelte projekterende og udførende virksomhed. Det betyder, at f.eks. en vvs-installatørvirksomhed kan vælge at udforme en installation efter de regler, der er fastsat i bekendtgørelser udstedt i medfør af § 5 og de standarder, der er henvist til i disse bekendtgørelser og dermed leve op til sikkerhedskravet i lovforslagets § 3. Fremfor at anvende de standarder, der er henvist til i regler fastsat i medfør af § 5, kan vvs-installatørvirksomheden vælge en alternativ løsning, der giver et sikkerhedsniveau, som ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom.

Gasinstallationen eller gasanlægget skal have mindst samme sikkerhedsniveau, som den ville have, hvis den var udført efter de standarder, der er henvist til i regler fastsat i medfør af § 5. En forudsætning for denne fleksibilitet i valg af installationsløsninger er, at den udførende virksomhed dokumenterer, at sikkerhedskravet i § 3 er opfyldt. Denne dokumentation vil skulle indberettes i det digitale indberetningssystem, som Sikkerhedsstyrelsen har til hensigt at udvikle i forbindelse med implementeringen af det nye regelsæt.

Det foreslås endvidere i *stk. 2*, at dokumentationen skal være på dansk eller engelsk. Baggrunden herfor er Sikkerhedsstyrelsens mulighed for at kunne føre kontrol på baggrund af de indberettede oplysninger, hvilket kræver, at dokumentationen foreligger på et forståeligt sprog. Derudover kan installationsejeren have brug for at kunne anvende dokumentationen ved fremtidigt arbejde på gasanlægget eller gasinstallationen, hvilket begrundet kravet om, at dokumentationen er på enten dansk eller engelsk.

Det foreslås i *stk. 3*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om dokumentation efter *stk. 2*. Det er hensigten, at bemyndigelsen blandt andet vil blive anvendt til at fastsætte regler om, hvilken teknisk dokumentation, der skal udarbejdes for at dokumentere, at sikkerhedskravet er opfyldt i tilfælde, hvor der ikke anvendes de standarder, der er henvist til i regler fastsat i medfør af § 5.

Den påkrævede dokumentation kan f.eks. være tegninger, testresultater og anden dokumentation for, at installationen lever op til sikkerhedskravet.

Til § 8

Som noget nyt foreslås det i *stk. 1*, at den, der fremstiller gasmateriel, der ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/426 om apparater, der forbrænder gasformigt brændstof og om ophævelse af direktiv 2009/142/EF, skal følge regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3. Er der i regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3, henvist til standarder, anses sikkerhedskravet i § 4 for opfyldt, hvis de fastsatte regler og de standarder, som reglerne henviser til, er fulgt.

Det betyder, at en fabrikant kan vælge at fremstille gasmateriel efter regler fastsat i medfør af § 5 og de standarder, der her er henvist til, hvorefter sikkerhedskravet i lovforslagets § 4 vil blive anset for opfyldt.

Det foreslås ligeledes som noget nyt i *stk. 2*, at hvis standarder som nævnt i *stk. 1* ikke anvendes eller kun anvendes delvist, skal det dokumenteres på hvilken måde, sikkerhedskravet i § 4 er opfyldt. Dokumentationen skal foreligge på dansk eller engelsk.

I *stk. 2* foreslås indført et princip om, at den, der fremstiller gasmateriel ikke skal være bundet af at anvende de standarder, der er henvist til i regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3. Dermed skabes en valgfrihed i forhold til fremstilling af gasmateriel, så længe gasmateriellet har et sikkerhedsniveau, der ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom. Gasmateriellet skal have mindst samme sikkerhedsniveau, som det ville have, hvis det var fremstillet efter de standarder, der er henvist til i regler fastsat i medfør af § 5. En forudsætning for fleksibilitet i valg af fremstillingsmetode er, at den, der fremstiller gasmateriellet, skal dokumentere, at sikkerhedskravet i § 4 er opfyldt.

Baggrunden for kravet i *stk. 2* om, at dokumentationen skal være på enten dansk eller engelsk er hensynet til Sikkerhedsstyrelsens mulighed for at kunne føre kontrol, hvilket kræver, at dokumentationen foreligger på et forståeligt sprog.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 3*, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation efter *stk. 2*.

Det er hensigten, at bemyndigelsen blandt andet vil blive anvendt til at fastsætte regler om, hvilken teknisk dokumentation der skal udarbejdes for at dokumentere, at sikkerhedskravet i lovforslagets § 4 er opfyldt i tilfælde, hvor der ikke anvendes de standarder, der er henvist til i regler fastsat i medfør af § 5.

Det påkrævede dokumentation kan f.eks. være tegninger, testrapporter og lignende dokumentation, der viser, at gasmateriellet lever op til sikkerhedskravet.

Til § 9

Det foreslås som noget nyt *stk. 1*, at ejeren eller brugeren af et anlæg er ansvarlig for, at anlægget overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1, samt sikkerhedskravet i § 3.

Den foreslåede bestemmelse pålægger ejeren eller brugeren af et anlæg et generelt ansvar for, at anlægget overholder de sikkerhedstekniske regler samt sikkerhedskravet. Ansvar for gasanlægget placeres på det mest naturlige ansvarssubjekt, nemlig ejeren eller brugeren af anlægget. Det er ejeren eller brugeren, der er nærmest til at bære dette ansvar, ligesom det er ejeren eller brugeren, der har bedst mulighed for at få lovliggjort anlægget, såfremt anlægget ikke overholder regler fastsat i medfør af lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 1, samt sikkerhedskravet i lovforslagets § 3.

Det foreslås i *stk. 2*, at ejeren eller brugeren af et gasanlæg er ansvarlig for, at anlægget drives og vedligeholdes forsvarligt i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1. Ejeren eller brugeren af et gasanlæg skal endvidere lade fejl og mangler afhjælpe snarest muligt samt hurtigst muligt træffe foranstaltninger for at hindre, at fejl og mangler kan foranledige fare, jf. § 3.

Ligesom det er ejeren eller brugeren, der har ansvaret for anlægget, er det ligeledes ejeren eller brugeren, der har vedligeholdelsespligten efter det foreslåede *stk. 2*. Dette begrundes med, at ejeren eller brugeren er nærmest til at have dette ansvar. Forpligtelsen påhviler brugeren, f.eks. hvis brugeren er lejer, og denne har pligt til at vedligeholde gasanlægget eller har mulighed for at opdage fejl og mangler ved gasanlægget.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 3.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 3*, at ejeren eller brugeren af et gasanlæg skal udvise påpasselighed med hensyn til at afværge, at anlægget udsættes for overlast.

Til § 10

I henhold til gasreglementets afsnit A-2 om gasinstallationer hos den almindelige forbruger, afsnit B-3 om flaskegasinstallationer i skurvogne og campingvogne m.v. og afsnit B-5 om flaskegasinstallationer i bolig- og fritidssektoren, midlertidige flaskegasinstallationer til festivaler og lignende, mindre erhverv og flaskegasinstallationer til undervisningsbrug, er ejeren eller brugeren ansvarlig for installationens korrekte drift og vedligeholdelse. Eksempelvis er ejeren eller brugeren af gasudstyr i campingvogne forpligtet til at sikre, at gasinstallationen er i orden.

Installation, inspektion og service på disse installationer må dog kun udføres af virksomheder, der enten har opnået autorisation som vvs-installatørvirksomhed eller godkendelse som kompetent virksomhed inden for området.

Det foreslås, at en ny bestemmelse pålægger ejeren eller brugeren af en installation et generelt ansvar for, at installationen overholder de sikkerhedstekniske regler samt sikkerhedskravet.

Det foreslås derfor i *stk. 1*, at ejeren eller brugeren af en installation er ansvarlig for, at installationen overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 2, samt sikkerhedskravet i § 3.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* medfører, at det er ejeren eller brugeren af en gasinstallation, der skal sørge for, at installationen overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 2, og sikkerhedskravet i lovforslagets § 3. Bestemmelsen lægger dermed ansvaret for gasinstallationen på det mest naturlige ansvarssubjekt, nemlig ejeren eller brugeren af installationen. Det er ejeren eller brugeren, der er nærmest til at bære dette ansvar, ligesom det er ejeren eller brugeren, der har bedst mulighed for at få lovliggjort installationen, såfremt den ikke overholder regler fastsat i medfør af lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 2, samt sikkerhedskravet i lovforslagets § 3.

Det fremgår af gasreglementets afsnit A, B-3 og B-5, at ejeren eller brugeren er ansvarlig for installationens tilstand og vedligeholdelse, og at ejeren eller brugeren omgående skal lade konstaterede fejl og mangler afhjælpe.

Det foreslås i *stk. 2*, at ejeren eller brugeren af en gasinstallation er ansvarlig for, at installationen drives og vedligeholdes forsvarligt i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 2. Ejeren eller brugeren af en gasinstallation skal endvidere lade fejl og mangler afhjælpe snarest muligt samt hurtigst muligt træffe foranstaltninger for at hindre, at fejl og mangler kan foranledige fare, jf. § 3.

Ligesom det er ejeren eller brugeren, der har ansvaret for installationen, er det ligeledes ejeren eller brugeren, der har vedligeholdelsespligten, da denne er nærmest til at have dette ansvar. Ejeren eller brugeren er samtidig den nærmeste til at drive installationen forsvarligt og i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af dette lovforslag. Både forpligtelsen til at drive installationen og vedligeholde den påhviler brugeren, f.eks. lejerer, hvis det er lejerer, der har fået overdraget disse pligter, eller hvis det er lejerer, der har mulighed for at opdage fejl og mangler.

Det foreslås i *stk. 3*, at ejeren eller brugeren af en gasinstallation skal udvise påpasselighed med hensyn til at afværge, at installationen udsættes for overlast.

Forpligtelsen til at udvise påpasselighed med hensyn til at afværge, at installationen udsættes for overlast, påhviler ejeren af installationen. Hvis ejeren ikke selv er bruger af installationen, påhviler forpligtelsen brugeren, f.eks. lejerer.

Ejeren eller brugeren skal f.eks. sørge for, at installationen ikke udsættes for mekanisk eller termisk overlast, eksempelvis ved slag på gasrør eller ved sollys på en flaskegaslange.

Det fremgår af gasreglementets afsnit A, at hvis ejeren eller brugeren af en fast gasinstallation konstaterer gaslugt, skal gasleverandøren øjeblikkeligt underrettes.

Det foreslås i *stk. 4*, at ejeren eller brugeren af en gasinstallation straks skal sikre, at gasforsyningen afbrydes ved konstatering af gaslugt.

Hensigten med bestemmelsen er at minimere risikoen for fare for personer, husdyr eller ejendom. I nogle tilfælde kan det være mere nærliggende at kontakte en vvs-installatørvirksomhed i stedet for gasdistributionsselskabet, der kan lokalisere og afhjælpe fejlen.

Til § 11

Som noget nyt foreslås det i *§ 11*, at gasdistributionsselskaber ikke, som betingelse for levering af gas til forbrugerne, må stille strengere sikkerhedskrav end dem, der følger af regler fastsat i medfør af *§ 5, stk. 1*.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at forbrugerne ikke udsættes for strengere krav end andre forbrugere, der får leveret gas fra et andet gasdistributionsselskab. Endvidere har bestemmelsen til hensigt at hindre markedshindringer i strid med reglerne om det frie marked.

Bestemmelsen omfatter både gasdistributionsselskaberne og flaskegasdistributørerne.

Bestemmelsen gælder ikke situationer, hvor der indgås aftale mellem ejeren af gasdistributionsnet og leverandøren hertil.

Til § 12

I den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel er det i *§ 16* fastsat, at Sikkerhedsstyrelsen varetager kontrol og tilsyn med gasinstallationer og gasmateriel for at overvåge den sikkerhedstekniske tilstand ved installationerne. Det betyder, at Sikkerhedsstyrelsen har det overordnede ansvar for den sikkerhedstekniske tilstand med gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel. Sikkerhedsstyrelsen varetager markedsovervågningen på gasområdet og fører tilsyn med gasmateriel og visse anlægstyper. Efter *§ 23* i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel fører godkendte gasleverandører tilsyn med gasinstallationer og visse andre anlægstyper inden for naturgas-, bygas- og flaskegasområderne. Der er tale om et samarbejde med gasdistributionsselskaberne, som også fremadrettet forventes videreført. Gasdistributionsselskaberne er i udførelsen af tilsynsopgaver underlagt krav, der er fastsat af Sikkerhedsstyrelsen i gasreglementet. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets *§ 5, stk. 1, nr. 4*.

Ud fra ønsket om at modernisere og forenkle reguleringen på gasområdet foreslås det i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol med, at denne lov og regler fastsat i medfør heraf, overholdes.

Som myndighed på området for gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel, er det centralt, at Sikkerhedsstyrelsen kan udøve kontrol på alle områder omfattet af lovforslaget.

Kontrol skal forstås i en bred sammenhæng, hvorunder tilsyn, markedskontrol og markedsovervågning kan rummes. Kontrol kan således være både dokumentkontrol og fysiske tilsyn. Med bestemmelsen tilsigtes det, at Sikkerhedsstyrelsen ikke er begrænset i den måde, Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol på.

Med lovforslaget lægges der op til, at Sikkerhedsstyrelsens kontrol i højere grad vil være baseret på data. Dette vil medføre en mere effektiv kontrol, da ressourcerne anvendes der, hvor regelefterlevelsen er lav, eller risikoen er størst. Se nærmere herom i afsnit 2.2 i de almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 13.

I henhold til § 19, stk. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, skal ejere og brugere af gasinstallationer, fabrikanter og forhandlere samt installatører efter anmodning meddele alle oplysninger, som er nødvendige for udførelse af de tilsynsopgaver, der er omfattet af loven.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 2*, hvorefter Sikkerhedsstyrelsen og gasdistributionsselskaber, jf. § 24, kan kræve at få meddelt alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelse af kontrollen efter stk. 1. Oplysningerne kan blandt andet fås ved henvendelse til gasdistributionsselskaber, virksomheder eller personer, der projekterer, driver, servicerer eller udfører gasanlæg eller gasinstallationer, ejere og brugere af gasanlæg eller gasinstallationer samt alle led i omsætningen af gasmateriel.

Oplysningspligten er af væsentlig betydning for, at Sikkerhedsstyrelsen og gasdistributionsselskaber kan udføre en effektiv kontrol. Vurderingen af hvilke oplysninger, der skal indhentes i forbindelse med en kontrol, vil altid blive foretaget ud fra en proportionalitetsbetragtning. F.eks. kan det være ejeren, brugeren, installatørvirksomheden eller andre relevante erhvervsdrivende, der ligger inde med oplysninger, som Sikkerhedsstyrelsen eller gasdistributionsselskabet skal bruge for at kunne føre kontrol. Det kan også være den, der fremstiller gasmateriel eller dennes repræsentanter.

Til § 13

Det foreslås som noget nyt i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen i kontroløjemed kan foretage registersamkøring af oplysninger fra egne registre og offentligt tilgængelige oplysninger, der er indhentet hos andre offentlige myndigheder.

Sikkerhedsstyrelsen kan som udgangspunkt for risikobaseret kontrol foretage registersamkøring af oplysninger fra egne registre og offentligt tilgængelige oplysninger, der er indhentet hos andre offentlige myndigheder.

Bestemmelsen kan anvendes til at foretage registersamkøring af offentligt tilgængelige oplysninger fra andre myndigheder med Sikkerhedsstyrelsens egne oplysninger indsamlet i forbindelse med styrelsens kontrolaktiviteter. Der vil være tale om offentligt tilgængelige oplysninger fra andre myndigheder, såsom oplysninger fra Det Centrale Virksomhedsregister (CVR), oplysninger fra Bygnings- og Boligregistret (BBR) samt oplysninger fra Fødevarestyrelsens og Arbejdstilsynets smileyordninger. Hermed får Sikkerhedsstyrelsen adgang til at anvende stamdata om virksomheder, bygninger og boliger i Danmark samt data fra kontrolbesøg, hvor fokus blandt andet har været teknisk vedligehold og risici.

I stk. 2 foreslås det som noget nyt, at Sikkerhedsstyrelsen i det omfang det er af væsentlig betydning for kontrollen efter § 13, stk. 1, kan indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra offentlige myndigheder med henblik på registersamkøring i kontroløjemed.

Bestemmelsen vil give Sikkerhedsstyrelsen mulighed for at indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra andre myndigheder med henblik på at registersamkøre disse med de oplysninger, som allerede indgår i Sikkerhedsstyrelsens datadrevne risikomodel. Formålet hermed er at kvalificere risikobilledet, således at Sikkerhedsstyrelsen bliver i stand til mere præcist at vurdere, hvilke kontrolforanstaltninger der vil være mest effektive og proportionale på et givent område.

Det foreslås, at muligheden for at indhente og registersamkøre ikke-offentligt tilgængelige oplysninger alene skal anvendes i de tilfælde, hvor det er af væsentlig betydning for Sikkerhedsstyrelsens kontrol med gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel. En samkøring af oplysninger i Sikkerhedsstyrelsens datadrevne risikomodel vil ske under hensyntagen til de særlige regler i databeskyttelseslovgivningen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til § 14

I henhold til § 19, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel har Sikkerhedsstyrelsen, hvis der er formodet risiko for farlige gasinstallationer eller gasmateriel, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter, hvor der forhandles, oplagres eller benyttes gasinstallationer og gasmateriel. Sikkerhedsstyrelsen kan endvidere bemyndige et kontrolorgan til at have tilsvarende adgang.

Det foreslås i stk. 1, at Sikkerhedsstyrelsen og gasdistributionsselskaber, jf. § 24, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse har adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter for at tilvejebringe oplysninger til brug for gennemførelse af kontrol efter denne lov.

Det foreslås, at der sker en mindre udvidelse af Sikkerhedsstyrelsens og gasdistributionsselskabernes adgang uden retskendelse i forhold til den rækkevidde, den gældende bestemmelse om adgang uden retskendelse har. Det betyder, at Sikkerhedsstyrelsen og gasdistributionsselskaberne til enhver tid kan få adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter.

For at Sikkerhedsstyrelsen og gasdistributionsselskaberne kan føre en effektiv kontrol, er det nødvendigt at få adgang til steder, hvor Sikkerhedsstyrelsen eller gasdistributionsselskaberne ikke på forhånd ved, at der er farlige anlæg eller installationer eller farligt materiel for på den måde at indsamle viden om, hvor der kan være farlige anlæg eller installationer eller farligt materiel og derigennem tilrettelægge kontrollen så effektivt som muligt. Om det er nødvendigt at få adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter beror blandt andet på, om Sikkerhedsstyrelsen eller gasdistributionsselskabet kan få tilstrækkelige oplysninger til brug for en kontrol på anden måde. Som eksempel kan nævnes, at hvis oplysningerne frivilligt indsendes eller kan indhentes på lokaliteter, der ikke kræver særlig adgang. Hvordan kontrollen udføres mest effektivt indgår i vurderingen af, om adgang må anses for nødvendig. Der er her tale om en proportionalitetsafvejning.

Anvendelsesområdet for den foreslåede bestemmelse er ligeledes udvidet i forhold til, at den ikke som den nugældende bestemmelse er begrænset til at omfatte offentlige og private ejendomme og lokaliteter, hvor der fremstilles, forhandles, oplagres, benyttes eller serviceres gasinstallationer og gasmateriel. Bestemmelsen foreslås udvidet til at omfatte alle offentlige og private ejendomme og lokaliteter. Bestemmelsen vil typisk blive anvendt i forbindelse med kontrolbesøg hos ejere eller brugere af gasanlæg

og gasinstallationer samt hos virksomheder, der fremstiller gasmateriel, deres repræsentanter eller ved kontrolbesøg i baglokaler hos forhandlere. I helt særegne tilfælde vil bestemmelsen kunne anvendes til at håndhæve lovforslagets § 17, stk. 2.

Det foreslås som noget nyt fastsat i *stk. 2*, at politiet om fornødent yder Sikkerhedsstyrelsen og gasdistributionsselskaberne bistand.

Dette kan f.eks. kan være aktuelt i en situation, hvor Sikkerhedsstyrelsen eller gasdistributionsselskabet nægtes adgang til en lokalitet ad frivillighedens vej.

Til § 15

Det foreslås som noget nyt i *stk. 1, nr. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af et gasanlæg, at der skal foretages eftersyn af hele eller dele af anlægget af en relevant gasfaglig virksomhed.

Med relevant gasfaglig virksomhed forstås en virksomhed, der besidder den fornødne kompetence og viden om den specifikke anlægstype. Det kan f.eks. være en autoriseret vvs-installatørvirksomhed, en virksomhed med virksomhedsgodkendelse på gasområdet, en rådgivende virksomhed eller en servicevirksomhed.

Bestemmelsen vil både være relevant at anvende i de situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen har været på kontrolbesøg og i de situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen har grund til at tro, at et gasanlæg er farligt, men hvor Sikkerhedsstyrelsen ikke selv har konstateret alle konkrete fejl og mangler. Det kan eksempelvis være i den situation, hvor en del af et gasanlæg, f.eks. et gaslager, er blevet kontrolleret, og der er fundet fejl på lageret. Såfremt det er sandsynligt, at den konstaterede fejl vil forekomme på øvrige gaslagre, eller hvis gasanlægget i øvrigt er i dårlig stand, kan et eftersyn af gasanlægget være påkrævet med henblik på at afværge faren ved gasanlægget.

Et påbud om, at der skal foretages eftersyn vil oftest blive meddelt den, der ejer et gasanlæg. Det kan dog ud fra en konkret vurdering, f.eks. i erhvervslejemål, være relevant at meddele påbuddet til brugeren af anlægget.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af et gasanlæg, at der skal foretages ændring af anlægget, hvis der ved anvendelsen er en sikkerhedsmæssig risiko. Bestemmelsen giver Sikkerhedsstyrelsen mulighed for at gribe ind, hvor der ikke er tale om fejl og mangler, men hvor anvendelsen af anlægget udgør en risiko. Der kan f.eks. meddeles påbud om opsætning af ekstra sikkerhedsanordninger som en gasdetektor eller sikkerhedsventil eller ombygning af anlægget.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af et gasanlæg, at der skal udbedres fejl og mangler ved anlægget.

Lovforslagets § 15, stk. 1, nr. 3, er en mere indgribende påbudsmulighed end lovforslagets § 15, stk. 1, nr. 1 eller 2, da bestemmelsen kræver, at fejl og mangler ved et gasanlæg udbedres af enten ejer eller bruger.

Bestemmelsen vil f.eks. være relevant at anvende i situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen har været på kontrolbesøg og konstateret fejl og mangler ved gasanlægget, eller hvor en relevant gasfaglig virksomhed har konstateret fejl og mangler ved gasanlægget. Det kan dog ud fra en konkret vurdering, f.eks. i erhvervslejemål, være relevant at meddele påbuddet til brugeren af anlægget.

Det foreslås i *stk. 2*, at omkostninger forbundet med efterkommelse af påbud efter stk. 1 er for ejers eller brugers egen regning.

Til § 16

Det fremgår af § 17, stk. 1, nr. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at Sikkerhedsstyrelsen kan give påbud til en ejer eller bruger af en gasinstallation om at få foretaget eftersyn af en gasinstallation.

Det foreslås at videreføre bestemmelsen i *stk. 1, nr. 1*, hvorefter Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af en gasinstallation at få foretaget eftersyn af hele eller dele af installationen af en virksomhed med virksomhedsgodkendelse eller en autoriseret vvs-installatørvirksomhed.

Lovforslagets § 16, stk. 1, nr. 1, er den mindst indgribende påbudsmulighed, Sikkerhedsstyrelsen har i forhold til gasinstallationer.

Bestemmelsen vil både være relevant at anvende i situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen har været på kontrolbesøg og i situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen har grund til at tro, at en gasinstallation er farlig, men hvor Sikkerhedsstyrelsen ikke selv har konstateret konkrete fejl og mangler. Det kan f.eks. være i situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen har foretaget kontrol i en enkelt lejlighed i en boligforening, og hvor det er sandsynligt, at en konstateret fejl i den ene lejlighed vil forekomme i samtlige af boligforeningens lejligheder.

Et påbud om at lade foretage eftersyn vil oftest blive meddelt den, der ejer gasinstallationen. Det vil dog ud fra en konkret vurdering, f.eks. i erhvervslejemål, være relevant at meddele påbuddet til brugeren af installationen.

Ligeledes fremgår det af § 17, stk. 1, nr. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at Sikkerhedsstyrelsen kan give påbud om at få foretaget en ændring af en gasinstallation, såfremt der foreligger en sikkerhedsmæssig risiko ved benyttelse af installationen.

Det foreslås at videreføre bestemmelsen i *stk. 1, nr. 2*, hvorefter Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af en gasinstallation at foretage ændring af installationen, hvis der ved anvendelsen er en sikkerhedsmæssig risiko.

Det fremgår af § 17, stk. 1, nr. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at Sikkerhedsstyrelsen kan give påbud til en ejer eller bruger af en gasinstallation om udbedring af sikkerhedsmæssige fejl og mangler ved installationen inden for en angivet tidsfrist.

Det foreslås at videreføre bestemmelsen i *stk. 1, nr. 3*, hvorefter Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af en gasinstallation, at der skal udbedres fejl og mangler ved installationen.

Bestemmelsen vil f.eks. være relevant at anvende i situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen har været på kontrolbesøg og konstateret fejl og mangler ved en gasinstallation eller i de situationer, hvor en autoriseret vvs-installatørvirksomhed eller virksomhed med virksomhedsgodkendelse på gasområdet har konstateret fejl og mangler ved installationen. Det kan dog ud fra en konkret vurdering, f.eks. i erhvervslejemål, være relevant at meddele påbuddet til brugeren af installationen.

Det foreslås i *stk. 2*, at omkostninger forbundet med efterkommelse af påbud efter stk. 1 er for ejers eller brugers egen regning.

Til § 17

Det fremgår af § 17, stk. 1, nr. 3, 1. pkt., i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at Sikkerhedsstyrelsen kan nedlægge forbud imod brugen af en gasinstallation eller af gasmateriel, der ikke opfylder gasreglementets bestemmelser, eller som kan karakteriseres som sikkerhedsmæssigt uforsvarligt.

Det foreslås i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde brug af gasanlæg eller gasinstallationer, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1-2, eller sikkerhedskravet i § 3, eller hvis den videre brug er sikkerhedsmæssigt uforsvarlig.

Lovforslagets *stk. 1* er Sikkerhedsstyrelsens mest indgribende foranstaltning overfor gasanlæg og gasinstallationer. Forbudsmuligheden kan f.eks. anvendes i situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen har konstateret, at et anlæg eller en gasinstallation ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1 og 2, eller sikkerhedskravet i § 3. Den vil også kunne anvendes i situationer, hvor der er et behov for at forbyde brug af en installation i en periode, indtil et påbud om udbedring af fejl og mangler er efterkommet.

I henhold til § 17, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., i den gældende lov ved gasinstallationer og gasmateriel kan Sikkerhedsstyrelsen lade gasforsyningen til den pågældende installation afbryde eller give påbud til vedkommende gasleverandør om at foretage afbrydelse, såfremt Sikkerhedsstyrelsen finder det nødvendigt for at sikre overholdelse af forbuddet.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis et forbud efter *stk. 1* overtrædes, kan Sikkerhedsstyrelsen lade gasforsyningen til det pågældende anlæg eller den pågældende installation afbryde, og at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at anlægget nedlukkes, eller at gasdistributionsselskabet foretager afbrydelse af gasforsyningen, hvis *stk. 1* overtrædes.

Hvis et forbud, der er meddelt efter forslagets § 17, stk. 1, ikke overholdes, kan det have alvorlige konsekvenser. Det kan derfor være nødvendigt at få afbrudt gasforsyningen til en gasinstallation eller et gasanlæg. Det vil især være nødvendigt i tilfælde, hvor det farlige anlæg eller den farlige installation er tilgængelig for mange, eller der er tale om overhængende fare. Sikkerhedsstyrelsen har derfor behov for, at kunne give påbud til den, der distribuerer gas om at foretage afbrydelse.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 3*, at Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostninger til afbrydelse af gasforsyningen refunderet af den, der har fået meddelt et forbud efter *stk. 1*.

Sikkerhedsstyrelsen afholder i første omgang omkostningerne til afbrydelse. Sikkerhedsstyrelsen kan efterfølgende anmode om at få refunderet udgiften af den, der har overtrådt et forbud, hvis denne er direkte årsag til, at Sikkerhedsstyrelsen bliver pålagt omkostninger i forbindelse med afbrydelse.

Til § 18

I henhold til § 19, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel skal forhandlere og importører af gasmateriel efter anmodning stille gasmateriel til rådighed for Sikkerhedsstyrelsens sikkerhedsmæssige undersøgelser efter konkret anmodning.

Sikkerhedsstyrelsen vurderer, at det er hensigtsmæssigt, at Sikkerhedsstyrelsen har mulighed for at udtage gasmateriel til brug for kontrollen udvides til at omfatte alle led fra fabrikant til forbruger.

Det foreslås derfor i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen uden betaling kan udtage gasmateriel til brug for kontrollen efter § 12, stk. 1.

Det er hensigten med bestemmelsen, at Sikkerhedsstyrelsen kan udtage et eller flere eksemplarer af materiellet alt efter behov som led i den sikkerhedstekniske overvågning. Sikkerhedsstyrelsen kvitterer for udtagne eksemplarer. Eksemplarer kan udtages enten med henblik på, at Sikkerhedsstyrelsen selv foretager kontrol af materiellet, eller at Sikkerhedsstyrelsen sender materiellet til test på et eksternt laboratorium. Der skal til enhver tid være et formål med udtagelsen og en saglig grund til at udtage materiellet.

Udgangspunktet er, at gasmateriellet så vidt muligt tilbageleveres efter test. Sikkerhedsstyrelsen kan dog have behov for at tilbageholde materiellet til brug som bevis i en eventuel retssag. Materiellet kan også være så beskadiget efter prøvning, at det bliver kasseret. Ønsker den erhvervsdrivende beskadiget gasmateriel tilbageleveret, vil dette dog også være muligt. Den erhvervsdrivende kan dog ikke i alle situationer forvente, at tilbagelevering vil ske, hvis materiellet er gået til grunde under prøvningen.

Samme princip gælder efter produktsikkerhedsloven § 17, stk. 1. Det fremgår af denne bestemmelse, at kontrolmyndigheden til brug for vurderingen af, om et produkt er omfattet af lovens bestemmelser, og om produktet er sikkert, kan udtage prøveeksemplarer af produktet eller bestanddele heraf uden betaling. I lovens bemærkninger er det anført, at de udtagne produkter så vidt muligt returneres efter test. Hvis et produkt er defekt efter test, vil der være situationer, hvor det af bevismæssige årsager ikke er muligt at returnere produktet.

Derudover kan bestemmelsen finde anvendelse, hvor gasmateriel kan være årsag til en ulykke. I den forbindelse vil Sikkerhedsstyrelsen have mulighed for at udtage materiellet fra ulykkesstedet til test, for at undersøge om der er en fejl ved selve materiellet, eller om der er tale om ukorrekt anvendelse af materiellet.

Det foreslås endvidere i *stk. 2, 1. pkt.*, at Sikkerhedsstyrelsen kan foretage eller få foretaget en teknisk undersøgelse af gasmateriel udtaget i medfør af stk. 1.

I henhold til § 24, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel kan erhvervsministeren fastsætte regler om betaling af omkostninger forbundet med Sikkerhedsstyrelsens tilsyn og kontrol efter §§ 16-19. Denne bestemmelse er anvendt til at fastsætte krav om betaling af omkostninger i forbindelse med tilsyn og kontrol af gasinstallationer. Det fremgår således af § 2, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1048 af 8. december 2003, at hvor Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med markedskontrol eller behandling af sager med fejl ved gasmateriel konstaterer, at materiellet er ulovligt, eller hvis lovlighed ikke kan dokumenteres, er fabrikanten, importøren eller forhandleren, uanset bestemmelsen i § 1, forpligtet til at betale Sikkerhedsstyrelsens omkostninger ved kontrollen og sagsbehandlingen og eventuel tilbagekaldelse af gasmateriellet.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostninger ved eksterne tekniske undersøgelser refunderet af den, som i forbindelse med undersøgelsen 1) får meddelt et påbud eller et forbud efter § 19 og § 20, stk. 1 og 2, eller 2) bliver pålagt en foranstaltning efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/426 om apparater, der forbrænder gasformigt brændstof og om ophævelse af direktiv 2009/142/EF.

Den foreslåede bestemmelse indeholder hjemmel til omkostningsdækning ved tekniske undersøgelser af gasmateriel, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/426 om apparater, der forbrænder gasformigt brændstof og om ophævelse af direktiv 2009/142/EF, og gasmateriel, der ikke er omfattet af gasapparatforordningen.

Det foreslås, at fremfor at omkostningerne ved kontrollen altid kan overvælttes på et led i omsætningen, herunder fabrikanten, importøren eller distributøren, når materiellet er farligt, kan det fremover kun ske, når der er meddelt påbud eller et forbud. Sikkerhedsstyrelsen vurderer, at det er hensigtsmæssigt, at det er Sikkerhedsstyrelsen, der i udgangspunktet afholder omkostningerne til eksterne tekniske undersøgelser, der skønnes nødvendige for afgørelsen af, om der skal foretages indgreb, og at omkostningerne herefter kan overvælttes på den, der får meddelt et påbud eller et forbud. Det foreslås derfor, at det kun er den, der får meddelt et påbud eller et forbud, der skal afholde omkostningerne, mens omkostningerne til eksterne tekniske undersøgelser, der ikke fører til et påbud eller forbud, dækkes af Sikkerhedsstyrelsen. Baggrunden

herfor er at opnå en øget regelefterlevelse samt at ensrette reglerne med det generelle produktsikkerhedsområde og elsikkerhedsområdet, således at virksomheder behandles ens, uanset hvilke regler deres produkter er omfattet af.

Efter den foreslåede bestemmelse er det således ikke længere muligt at opkræve omkostninger for udtagning, tilbagekaldelser, andre direkte omkostninger eller et ekspeditionsgebyr. Ligeledes vil det ikke være muligt at få omkostninger til tekniske undersøgelser refunderet, når Sikkerhedsstyrelsen selv undersøger produktet.

Til § 19

Som noget nyt foreslås det i § 19, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at der foretages afhjælpning af fejl og mangler ved gasmateriel, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3, eller sikkerhedskravet i § 4.

Muligheden for at påbyde afhjælpning er mindre indgribende end et forbud efter den foreslåede § 20, stk. 1. Det vil være relevant at kræve afhjælpning i situationer, hvor det efter en proportionalitetsbetragtning ikke findes hensigtsmæssigt at forbyde f.eks. salg af gasmateriel, hvis fejlen kan afhjælpes på en mindre indgribende måde.

Påbud om afhjælpning kan både være relevant i forhold til gasmateriel, som allerede er solgt til forbrugeren, og i forhold til gasmateriel, som befinder sig i omsætningskæden.

Til § 20

Det fremgår af § 18, stk. 1, nr. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at Sikkerhedsstyrelsen kan nedlægge forbud imod salg, udlevering, installation og brug af gasmateriel, der ikke opfylder gasreglementets bestemmelser, eller hvis anvendelse indebærer en sikkerhedsmæssig risiko.

Det foreslås i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde salg, udlevering, installation eller brug af gasmateriel, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3, eller sikkerhedskravet i § 4.

Ved salg forstås salg fra fysiske butikker, internetbutikker, på markeder eller lignende med fortjeneste for øje. Ved udlevering forstås, i modsætning til salg, materiel, der ikke er solgt med fortjeneste for øje, men som f.eks. er udleveret gratis.

Som ved den gældende lov kan et forbud rette sig mod enhver, og uanset om materiellet er solgt med fortjeneste eller ikke. Der skelnes ikke mellem erhvervsdrivende og private, da det f.eks. vil være relevant at kunne udstede et salgsforbud over for en erhvervsdrivende, mens det er mere relevant at udstede et brugsforbud over for en privat. Der kan træffes samme forbud over for flere personer, hvis det findes nødvendigt.

I overensstemmelse med det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip bør der ikke bruges en mere indgribende foranstaltning end nødvendigt for at opnå formålet. Det vil altid være den, forbuddet er truffet overfor, der skal betale de udgifter, der kan være i forbindelse med at efterkomme forbuddet.

Det vil komme an på en individuel vurdering om forbuddet er overholdt. Det er Sikkerhedsstyrelsen, der foretager denne vurdering.

Det fremgår af § 18, stk. 1, nr. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at Sikkerhedsstyrelsen kan pålægge fabrikanter og forhandlere af gasmateriel omfattet af forbud efter nr. 1 at tilbagekalde sådant materiel eller foretage ændringer i gasmateriellet.

Det foreslås i *stk. 2*, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at gasmateriel, der er omfattet af forbud efter *stk. 1*, trækkes tilbage fra markedet, tilbagekaldes fra brugerne eller destrueres.

Den sidste og mest indgribende foranstaltning er påbud om destruktion, idet et sådant påbud vil have væsentlige økonomiske konsekvenser for den, påbuddet rettes imod. Denne mulighed foreslås indført som noget nyt, som svarende til § 20, *stk. 1*, nr. 5, i lov nr. 1262 af 16. december 2009 om produktsikkerhed. Foranstaltningen findes nødvendig i de sjældne tilfælde, hvor ingen af de øvrige foranstaltninger vurderes at være tilstrækkelige for at eliminere den fare, som selve gasmateriellet udgør. Bestemmelsen kan anvendes i en situation, hvor materiellet udgør en fare i sig selv, hvorfor alene opbevaring heraf vil være til fare for personer, husdyr eller ejendom.

Det foreslås i *stk. 3*, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at gasmateriel, der er omfattet af forbud efter *stk. 1*, afmonteres.

Lovforslagets *stk. 3* tænkes anvendt i situationer, hvor f.eks. et forbud mod brug ikke er tilstrækkeligt til at imødegå faren, men hvor det findes nødvendigt med yderligere foranstaltninger som afmontering af gasmateriellet.

Det foreslås i *stk. 4*, at efterkommes et påbud efter *stk. 3* ikke, kan Sikkerhedsstyrelsen give påbud til en autoriseret vvs-installatørvirksomhed eller virksomhed med virksomhedsgodkendelse på gasområdet om at afmontere gasmateriellet, hvis det er fast installeret. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostningen til afmonteringen refunderet af den, der har fået meddelt et påbud efter *stk. 3*.

Den foreslåede bestemmelse finder anvendelse i en situation, hvor den, der har fået meddelt et påbud efter lovforslagets *stk. 3*, ikke har efterkommet påbuddet om afmontering. De omkostninger, som Sikkerhedsstyrelsen har måttet bære i den forbindelse, kan kræves refunderet af den, der har fået meddelt et påbud efter forslaget *stk. 3*.

Til § 21

Det fremgår af gasreglementets afsnit C-10, punkt 2.6, at gasleverandøren skal følge de af DGP, nu Sikkerhedsstyrelsen, udstukne retningslinjer afledt af den samlede sikkerhedstekniske overvågning mellem DGP og gasselskaberne, og skal i konkrete tilfælde foretage særlige undersøgelser inden for deres forsyningsområder. Gasdistributionsselskaberne bliver oplyst om, hvilken type gasmateriel og hvilken type gasinstallation, der er tale om, når gasdistributionsselskaberne modtager en anmeldelse fra de udførende virksomheder.

Det foreslås at videreføre bestemmelsen i § 21, hvorefter Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde gasdistributionsselskaber at foretage undersøgelser af særlige installationer eller gasmateriel inden for deres forsyningsområde, når dette er påkrævet ud fra den samlede sikkerhedstekniske overvågning.

Bestemmelsen påtænkes anvendt i forbindelse med Sikkerhedsstyrelsens afklaring af et risikobillede, hvor der er en formodning for et sikkerhedskritisk forhold.

Til § 22

Det foreslås som noget nyt i § 22, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde den, der har fået meddelt en dispensation med vilkår efter lovforslagets § 6, *stk. 1*, at overholde disse.

Det foreslås, at en tilsidesættelse af vilkår i en dispensation efter § 6, *stk. 1*, bliver påbudsbelagt fremfor strafbelagt. Begrundelsen herfor er, at det sikkerhedsmæssigt er ønskeligt, at dispensationen med vilkår overholdes, hvorfor Sikkerhedsstyrelsen vurderer, at det er mere hensigtsmæssigt at anvende et påbud

frem for at strafsanktionere. Dermed får den, der har fået meddelt en dispensation med vilkår, en mulighed for at rette op på den manglende overholdelse af vilkårene for dispensationen. Dermed vil det først blive aktuelt at anmelde forholdet til politiet ved en overtrædelse af påbuddet. En sådan fremgangsmetode vurderes af Sikkerhedsstyrelsen for at være det mest effektive middel til at få dispensationens vilkår overholdt.

Til § 23

Det fremgår af § 19 a, 1. pkt., i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at Sikkerhedsstyrelsen kan offentliggøre forbud og påbud, som er nedlagt efter reglerne i dette kapitel.

Det foreslås i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen kan oplyse offentligheden om faren ved gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel, når der er meddelt et påbud eller forbud efter § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, § 17, stk. 1, § 19 eller § 20, stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse giver Sikkerhedsstyrelsen hjemmel til at offentliggøre alle nødvendige oplysninger til identifikation af anlægget, installationen eller materiellet. Offentliggørelsen skal indeholde informationer, der er egnede til at identificere anlægget, installationen eller materiellet. Eksempelvis beskrivelse eller billede af det omhandlede anlæg, installation eller materiel. I de tilfælde hvor det vil være nødvendigt at oplyse om virksomheden, der f.eks. har fremstillet gasmateriel, og denne virksomhed er en enkeltmandsvirksomhed, kan offentliggørelsen berøre personoplysninger. Offentliggørelsen kan ske på flere måder, f.eks. ved at lægge oplysningerne på internettet via Sikkerhedsstyrelsens hjemmeside eller de sociale medier. Det kan også være muligt at oplyse via aviser eller andre medier.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 2*, at Sikkerhedsstyrelsen kun kan videregive oplysninger som omfattet af stk. 1, der har karakter af forretningshemmeligheder, når det findes nødvendigt for at beskytte forbrugernes sikkerhed. Den foreslåede bestemmelse vil finde anvendelse i de helt særegne situationer, hvor de oplysninger, der ikke kan betegnes som forretningshemmeligheder, ikke vil være tilstrækkelige til at sikre offentligheden mod en potentiel fare. Ved Sikkerhedsstyrelsens konkrete vurdering af hvorvidt det er nødvendigt at videregive sådanne oplysninger, påhviler det Sikkerhedsstyrelsen at indhente en udtalelse fra den berørte virksomhed. Udtalelsen vil indgå i Sikkerhedsstyrelsens afvejning af på den ene side den økonomiske betydning for virksomheden og på den anden side forbrugernes sikkerhed. Hvis hensynet til forbrugernes sikkerhed vejer tungere end beskyttelseshensynet til de oplysninger, der har karakter af forretningshemmeligheder, kan oplysningerne videregives.

Det fremgår af § 19 a, 2. pkt., i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at Sikkerhedsstyrelsen kan offentliggøre meddelelser fra Europa-Kommissionen om ulovligt materiel og indgreb herimod i andre lande. Bestemmelsen vil være relevant i de tilfælde, hvor Sikkerhedsstyrelsen f.eks. får besked om, at der er salgsforbud mod et farligt produkt i et andet medlemsland, og det på den baggrund er nødvendigt at gøre offentligheden opmærksom på farligheden ved dette produkt.

Det foreslås, at bestemmelsen videreføres i *stk. 3*.

Til § 24

I § 16 i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel er det fastsat, at Sikkerhedsstyrelsen varetager kontrol og tilsyn med gasinstallationer og gasmateriel for at overvåge den sikkerhedstekniske tilstand ved installationerne. I § 23 er det fastsat, at gasleverandørerne skal føre tilsyn med bestemmelserne i gasreglementet, jf. § 15, herunder tilsyn med, hvorvidt arbejdets kvalitet og

installationernes tilstand er tilfredsstillende, og arbejdet er udført i overensstemmelse med gasreglementet.

Det foreslås i *stk. 1*, at gasdistributionsselskaberne skal føre kontrol med gasinstallationer efter bestemmelser udstedt i medfør af lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 4.

Bestemmelsen er en indholdsmæssig videreførelse af gældende ret. Det foreslås, at der foretages en sproglig tilpasning i *stk. 1* af hensyn til ønsket om at modernisere og forenkle reguleringen på gasområdet. Med lovforslaget vil gasdistributionsselskaberne fortsat være forpligtet til at varetage myndighedsopgaver som udførelse af kontrol med gasinstallationer og sagsbehandling inden for eget forsyningsområde.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 4, og § 12.

Gasdistributionsselskaberne har i det gældende gasreglement mulighed for at udstede påbud og forbud. Med henblik på en tydeliggørelse af gasdistributionsselskabernes kompetencer, foreslås det i *stk. 2*, at gasdistributionsselskaber kan udstede påbud eller forbud efter § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, § 17, stk. 1, § 19 og § 20, stk. 1 og 2. Herved præciseres det, at når et gasdistributionsselskab fører kontrol, jf. lovforslagets *stk. 1*, og konstaterer, at en gasinstallation ikke opfylder de sikkerhedstekniske regler, så har gasdistributionsselskabet eksempelvis mulighed for at påbyde ejeren eller brugeren af en gasinstallation at foretage ændring af installationen, hvis der ved anvendelsen er en sikkerhedsmæssig risiko. Ligeledes kan gasdistributionsselskabet forbyde brug af en gasinstallation, hvis brugen af gasinstallationen er sikkerhedsmæssigt uforsvarligt. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, § 17, stk. 1, § 19 og § 20, stk. 1 og 2.

Som noget nyt foreslås det i *stk. 3*, at Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med en godkendelse af et gasdistributionsselskab kan stille krav om habilitet, om tekniske kvalifikationer og om ansvarsforsikring. Sikkerhedsstyrelsen kan endvidere stille krav om, at påbud eller forbud indeholder oplysning om klageadgang, jf. § 30, stk. 2.

Med habilitet menes, at Sikkerhedsstyrelsen kan stille krav om, at gasdistributionsselskaber, jf. § stk. 1,, ikke må varetage opgaver, der kan bringe deres habilitet i fare. Gasdistributionsselskaber skal, såfremt den udfører opgaver, hvor der kan stilles spørgsmål ved habiliteten, følge de anvisninger, der stilles af Sikkerhedsstyrelsen. Det kan f.eks. være, hvis gasdistributionsselskabet samtidigt er bemyndiget organ og dermed har andre interesser end den opgave, som virksomheden er pålagt at udføre i henhold til lovforslagets § 24, stk. 1. Bestemmelsen tænkes blandt andet anvendt til, at Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med godkendelse af gasdistributionsselskaber kan kræve, at de almindelige forvaltningsretlige regler om habilitet følges.

Det vurderes at være hensigtsmæssigt at åbne mulighed for, at Sikkerhedsstyrelsen ved godkendelse af et gasdistributionsselskab også vil kunne stille krav om, at virksomheden tegner en ansvarsforsikring.

Som noget nyt foreslås det fastsat i *stk. 4*, at gasdistributionsselskaber efter *stk. 1*, har tavshedspligt efter straffelovens §§ 152-152 f.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at ansatte hos gasdistributionsselskaber efter *stk. 1* er underlagt tavshedspligt på lige fod med Sikkerhedsstyrelsens ansatte, hvorved retssikkerheden for dem, kontrollen foregår hos, bevares.

Det fremgår af § 21 i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at erhvervsministeren rådfører sig med Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed nedsat i henhold til elsikkerhedslovens kapitel 5 om den sikkerhedstekniske udvikling på gasområdet.

Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 525 af 29. april 2015 om sikkerhed ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel.

Bestemmelsen foreslås videreført i forslagets § 25.

Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed består af 10 medlemmer, som udpeges af erhvervsministeren efter indstilling. Formanden og fire medlemmer udnævnes blandt personer fra uddannelses- og rådgivningsverdenen og fire medlemmer udnævnes blandt personer, der repræsenterer en bred sammensætning indenfor de relevante brancheorganisationer. Derudover udnævnes et medlem, der repræsenterer forbrugerinteresser. Medlemmerne skal tilsammen repræsentere et højt strategisk niveau, have en bred indsigt og have en særlig viden om el- og gasteknisk sikkerhed.

Til § 26

I henhold til § 22, stk. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, kan erhvervsministeren fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af loven eller af regler udstedt i medfør af loven, skal foregå digitalt. Bestemmelsen er indsat i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel ved lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation.

Bemyndigelsen tænkes blandt andet anvendt til at fastsætte nærmere regler om digital kommunikation med Sikkerhedsstyrelsen. Dette kan f.eks. være, at skriftlige henvendelser m.v. til Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af loven eller regler, som er udstedt i medfør af loven, ikke anses for behørigt modtaget af styrelsen, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde. Hertil skal det bemærkes, at hvis oplysninger m.v. sendes til Sikkerhedsstyrelsen på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af offentlige myndigheders almindelige vejledningspligt, at styrelsen må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

På sigt kan det komme på tale at udvikle digitale løsninger, herunder selvbetjeningsløsninger til brug for kommunikation om forhold, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør af loven.

I de udmøntende regler kan der ligeledes bl.a. fastsættes bestemmelser om, at Sikkerhedsstyrelsen kan sende visse meddelelser, herunder afgørelser, forbud og påbud m.v., til virksomhedens, personens, ejerens eller brugerens digitale postkasse med de retsvirkninger, der følger af lov om Digital Post fra offentlige afsendere, jf. lovbekendtgørelse nr. 801 af 13. juni 2016. I de udmøntende regler kan der desuden fastsættes fritagelser fra pligten til digital kommunikation. Fritagelsesmuligheden kan bl.a. tænkes anvendt, hvor det er påkrævet at anvende en dansk digital signatur, og der er tale om en person uden dansk CPR-nummer eller en virksomhed m.v. med hjemsted i udlandet, som ikke kan få en dansk digital signatur. I forbindelse med sager om dispensation fra bestemmelserne i loven modtages der ofte store mængder dokumentation samt store plantegninger eller kort. Dette materiale kræver særligt udstyr til at scanne og printe, og indsendelsen heraf vil derfor ikke umiddelbart kunne ske digitalt. Der vil derfor blive fastsat en mulighed for fritagelse således, at indsendelse af dokumentation og tegningsmateriale m.v., der kræver særligt udstyr at scanne og printe samt følgebrev, fortsat kan indsendes via fysisk post. Det forhold, at en virksomhed, en person, en ejer eller en bruger oplever, at den pågældendes egen computer ikke fungerer,

at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde, kan ikke føre til fritagelse fra pligten til digital kommunikation. I så fald må den pågældende anvende en computer på et folkebibliotek eller anmode en partsrepræsentant om at varetage kommunikationen på den pågældendes vegne.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 1* uden materielle ændringer

I henhold til § 22, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel kan ministeren fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende.

Bestemmelsen er indsat i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel i 2012 i forbindelse med indførelse af obligatorisk digital kommunikation.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 2* uden materielle ændringer.

Det følger af § 22, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Bestemmelsen er indsat i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel i 2012 i forbindelse med indførelse af obligatorisk digital kommunikation.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 3* uden materielle ændringer.

Til § 27

I henhold til § 22 b i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel kan erhvervsministeren fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra bemyndigede i medfør af lovens § 20, jf. § 19, stk. 2, om forhold, som er omfattet af loven eller af regler udstedt i medfør af loven, skal foregå digitalt. Lovens § 22, stk. 2 og 3, og § 22 a finder tilsvarende anvendelse.

Bestemmelsen er indsat i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel ved lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation.

Bestemmelsen foreslås videreført i § 27.

Bestemmelsen giver mulighed for, at der også kan fastsættes regler om obligatorisk digital kommunikation i forbindelse med de opgaver, der varetages af gasdistributionsselskaber i medfør af lovforslagets § 24.

Til § 28

Det fremgår af § 24 b, stk. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at forskrifter udstedt i medfør af denne lov, som indeholder krav til virksomheder, gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel m.v., og tekniske specifikationer, der henvises til i sådanne forskrifter, ikke indføres i Lovtidende.

Bestemmelsen er indsat i lov om gasinstallationer og gasmateriel ved lov nr. 375 af 27. maj 2008 om ændring af forskellige love på Økonomi- og Erhvervsministeriets område, for at sikre, at visse forskrifter og tekniske specifikationer inden for Sikkerhedsstyrelsens ressort, som hidtil havde været undtaget fra kravet om indførelse i Lovtidende, også fremover kan undtages fra indførelse i Lovtidende.

Baggrunden for undtagelse fra kravet om indførelse i Lovtidende af visse forskrifter og tekniske specifikationer, der henvises til i forskrifterne, er forskrifternes struktur og form. Forskrifterne er primært tekniske forskrifter, der indeholder mange detaljerede tekniske krav, tegninger og anvisninger.

De pågældende tekniske forskrifter og tekniske specifikationer retter sig næsten udelukkende mod snævre kredse af professionelle, der anvender forskrifterne erhvervsmæssigt. De retter sig kun i meget begrænset omfang mod privatpersoner og andre uden for de anførte professionelle kredse.

Bestemmelsen foreslås videreført i forslagets *stk. 1*.

Det fremgår af § 24 b, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og materiel, at ministeren fastsætter regler om, hvordan oplysning om indholdet af de forskrifter og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, kan fås.

Oplysning om indholdet af forskrifterne gives af Sikkerhedsstyrelsen, f.eks. via styrelsens hjemmeside. Er der tale om standarder, skal de købes ved Dansk Standard eller gennemses hos Sikkerhedsstyrelsen eller Dansk Standard.

Bestemmelsen foreslås videreført i forslagets *stk. 2*.

Det fremgår af § 24 b, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at ministeren fastsætter regler om, at tekniske specifikationer, som ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, skal være gældende, selv om de ikke foreligger på dansk.

I henhold hertil bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om, at de tekniske specifikationer, der henvises til i forskrifterne, og som ikke indføres i Lovtidende, efter en konkret vurdering kan undtages fra den almindeligt gældende forudsætning om, at forskrifter skal udfærdiges på dansk.

Denne bestemmelse vil særligt være relevant, hvor der henvises til standarder, der udelukkende foreligger på engelsk.

Bestemmelsen foreslås videreført i forslagets *stk. 3*.

Til § 29

I henhold til § 24, stk. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel dækkes udgifterne til Sikkerhedsstyrelsens virksomhed af afgifter, som opkræves hos gasleverandørerne i det omfang gebyrer og indtægter ikke dækker udgifterne. Afgiftens størrelse fastsættes på de årlige bevillingslove.

Det foreslås i *stk. 1*, at udgifterne til Sikkerhedsstyrelsens virksomhed på gasområdet dækkes af afgifter, som opkræves hos gasdistributionsselskaberne, i det omfang gebyrer og indtægter ikke dækker udgifterne. Afgiftens størrelse fastsættes på de årlige bevillingslove.

Bestemmelsen er en indholdsmæssig videreførelse af gældende ret. Det foreslås i stk. 1, at der foretages en sproglig tilpasning således, at begrebet "gasleverandører" erstattes med "gasdistributionsselskab" som foreslået i lovforslagets § 2, nr. 5. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 5.

Det fremgår af § 24, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at gasleverandørernes omkostninger ved udførelse af det sikkerhedstekniske arbejde, der er pålagt i medfør af bestemmelser fastsat i medfør af § 15 (gasreglement), samt omkostninger, jf. stk. 1, skal refunderes af det selskab, der har indgået en kommerciel gasleveranceaftale med forbrugeren.

Bestemmelsen er indsat ved lov nr. 206 af 27. marts 2000 om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger med henblik på at sikre lige konkurrencevilkår for gasleverandørerne, uanset hvilket selskab der har indgået kommerciel gasleveringsaftale med forbrugeren.

Det foreslås, at bestemmelsen videreføres i *stk. 2*.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der sker en mindre tilpasning af bestemmelsen således, at Sikkerhedsstyrelsen ved varetagelse af kontrolopgaven ligeledes kan få dækket omkostningerne ved udførelse af det sikkerhedstekniske arbejde.

I henhold til § 24, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel kan erhvervsministeren fastsætte regler om betaling af omkostninger forbundet med Sikkerhedsstyrelsens tilsyn og kontrol efter §§ 16-19.

Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 206 af 27. marts 2000 om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsinstallationer med henblik på at udarbejde særskilte bestemmelser, hvorefter fabrikanter, importører og forhandlere, i tilfælde af at gasmaterielet ikke er lovligt eller forbundet med sikkerhedsmæssig risiko, skal betale omkostningerne i forbindelse med den pågældende kontrol. Hjemlen har været anvendt til at fastsætte bekendtgørelse nr. 1048 af 8. december 2003 om betaling af omkostninger i forbindelse med tilsyn og kontrol af gasinstallationer.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 3*, hvorefter erhvervsministeren kan fastsætte regler om betaling af omkostninger forbundet med Sikkerhedsstyrelsens kontrol efter §§ 12-22.

Til § 30

I henhold til § 24 a i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel kan Sikkerhedsstyrelsens afgørelser ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Denne bestemmelse foreslås videreført i *stk. 1*.

Lovforslagets *stk. 1* afskærer den administrative klageadgang fra Sikkerhedsstyrelsen til erhvervsministeren. Den overvejende del af de afgørelser, som Sikkerhedsstyrelsen vil træffe om gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel, vil være af teknisk karakter og forudsætte betydelig teknisk indsigt på området.

Forslagets *stk. 1* afskærer ikke den almindelige adgang til at få prøvet afgørelser ved domstolene.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 2*, at klager over afgørelser truffet af et gasdistributionsselskab, kan indbringes for Sikkerhedsstyrelsen.

I de tilfælde, hvor gasdistributionsselskaber udfører opgaver på Sikkerhedsstyrelsens vegne, er Sikkerhedsstyrelsen rette klageinstans.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 3*, at fristen for indgivelse af klage som nævnt i *stk. 2* er 4 uger, fra afgørelsen er meddelt den pågældende.

Efter forslaget regnes klagefristen fra den dag, klagen er sendt til parten, og 4 uger frem. Fristen regnes i kalenderdage. Falder klagefristens udløb på en lørdag, søndag eller helligdag, anses klagen for at være fremkommet rettidigt den følgende hverdag.

Til § 31

Det fremgår af § 25 i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at den der overtræder § 19 eller nægter at efterkomme et påbud eller forbud i medfør af § 17 eller § 18, nr. 1 eller 2, eller undlader at give oplysninger efter § 18, nr. 3, straffes med bøde.

Det foreslås i *nr. 1*, at den, der forsætligt overtræder sikkerhedskravene i forslagets §§ 3 og 4, kan straffes med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Det foreslås i *nr. 2*, at den der tilsidesætter oplysningspligten i § 12, stk. 2, kan straffes med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Når Sikkerhedsstyrelsen anmoder om oplysninger i henhold til forslagets § 12, stk. 2, er oplysningerne af væsentlig betydning for, at Sikkerhedsstyrelsen kan udøve sine kontrolaktiviteter. Det er ofte meget væsentligt for Sikkerhedsstyrelsens mulighed for hurtigt at kunne tage stilling til, om et gasanlæg, en

gasinstallation eller gasmateriel er farligt, at de ønskede oplysninger stilles til rådighed uden unødigt forsinkelse. Modtager Sikkerhedsstyrelsen ikke de krævede oplysninger, kan det hindre Sikkerhedsstyrelsen i at udøve kontrol. Det er derfor nødvendigt, at tilsidesættelse af oplysningspligten kan straffes med bøde af hensyn til den præventive effekt.

Hvis der opstår mistanke om, at oplysningerne ikke bliver udleveret, fordi de vil vise, at den pågældende har begået noget strafbart, vil den foreslåede straffebestemmelse ikke kunne håndhæves. Sagen må i stedet overgives til politiet til nærmere efterforskning.

Det foreslås i *nr. 3*, at den der undlader at efterkomme et påbud eller overtræder et forbud efter §§ 15, 16, § 17, stk. 1 og 2, § 19, § 20, stk. 1-4, §§ 21 og 22, kan straffes med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Det er ikke formålet med forslagets stk. 1, *nr. 3*, at ændre på muligheden for at straffe undladelse af at efterkomme et påbud eller overtrædelser af forbud. Bestemmelsen er præciseret, så det fremgår tydeligt, hvilke påbud og forbud bestemmelsen vedrører.

Det er afgørende for Sikkerhedsstyrelsens kontrol og den gastekniske sikkerhed, at meddelte påbud efterkommes og forbud overholdes. Bestemmelsen skal således sikre, at påbud og forbud bliver effektive, og at der er incitament til at følge Sikkerhedsstyrelsens påbud og forbud.

Det fremgår af § 25, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at i forskrifter, der fastsættes i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 2*.

Til § 32

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af § 25, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel og har til formål at fastsætte, at juridiske personer kan pålægges straf efter straffelovens 5. kapitel. Bestemmelsen foreslås videreført uden materielle ændringer.

Til § 33

Det fremgår af § 25, stk. 4, i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, at når der er fastsat strafansvar, jf. stk. 2, for overtrædelse af bestemmelser fastsat i medfør af § 15 (gasreglementet), er forældelsesfristen 10 år.

Det foreslås i § 33 at videreføre forældelsesfristen for strafansvaret på 10 år.

Den foreslåede bestemmelse indebærer dog, at bestemmelsen udvides i forhold til, at strafansvaret vil gælde for hele lovforslagets område, hvor der efter den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel alene har været fastsat en forældelsesfrist for overtrædelse af bestemmelser fastsat i medfør af gasreglementet.

Til § 34

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 21. april 2018.

Det foreslås i *stk. 2*, at lov om gasinstallationer og gasmateriel, jf. lovbekendtgørelse nr. 556 af 2014 ophæves.

Til § 35

Det foreslås i § 35, at regler udstedt i medfør af lov om gasinstallationer og gasmateriel, jf. lovbekendtgørelse nr. 556 af 2. juni 2014 med senere ændringer, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af regler udstedt i medfør af denne lov.

De bekendtgørelser, der indeholder regler, der ikke vil være i overensstemmelse med lovforslaget, vil blive ændret samtidig med lovens ikrafttræden.

Til § 36

Det foreslås i § 36, at erhvervsministeren kan fastsætte overgangsregler.

Der vurderes at være et behov for overgangsregler i forbindelse med overgang til den nye lovgivning, således at erhvervslivet får mulighed for at tilpasse sig de nye regler og muligheder på gasområdet. Det gælder eksempelvis for gasanlæg under opførelse, hvor der vil være en tidsbegrænset periode til at kunne færdiggøre anlægget efter de gældende regler.

Det nærmere behov for overgangsregler kan ikke vurderes på nuværende tidspunkt, men vil blive analyseret i forbindelse med udarbejdelse af de bekendtgørelser, som skal erstatte det gældende gasreglement.

Til § 37

Bestemmelsen indebærer enkelte justeringer i lov om sikkerhed ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel.

Nr. 1 indebærer, at Sikkerhedsstyrelsen får hjemmel til at påbyde ændringer i det kvalitetsledelsessystem for drift, som er tilknyttet anlægget ud over deciderede fysiske fejl eller mangler ved anlægget som angivet i § 17, stk. 1, i lov om sikkerhed ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel.

Nr. 2 indebærer, at lovforslaget genindfører hjemmel til omkostningsdækning af test af elektrisk materiel i lov om sikkerhed ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel. Denne hjemmel fandtes tidligere i den nu ophævede lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel.

Der foreslås en ændring af § 19, stk. 2, i lov om sikkerhed ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, hvorefter Sikkerhedsstyrelsen vil få dækket testomkostninger for materiel, der er omfattet af EU-regulering. Hjemlen gælder alene i de tilfælde, hvor et produkt fejler, og virksomheden efterfølgende meddeles et påbud eller forbud. Dette kan ske, hvor en anmeldelse eller proaktiv indsats fører til test af et produkt, som viser sig ikke at være i overensstemmelse med kravene i lovgivningen.

Til § 38

Bestemmelsen indebærer enkelte konsekvensrettelser i lov om autorisation af virksomheder på el-, vvs- og kloakinstallationsområdet.

I *nr. 1* foreslås det at ændre "gasleverandører" til "gasdistributionsselskaber" som følge af den foreslåede ændring til forslagens § 2, stk. 1, nr. 5.

I *nr. 2* foreslås det at ændre "lov om gasinstallationer" til "lov om sikkerhed ved gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel (Gassikkerhedsloven)" således, at henvisningen tilpasses forslagens titel.

I *nr. 3* foreslås det at ændre "en gasleverandør" til "et gasdistributionsselskab" som følge af den foreslåede ændring til forslaget § 2, stk. 1, nr. 5.

Til § 39

Bestemmelsen vedrører lovforslagets territoriale gyldighed.